

Bruxelles, 20 noiembrie 2014
(OR. en)

15414/14
ADD 1

Dosar interinstituțional:
2012/0360 (COD)

JUSTCIV 285
EJUSTICE 109
CODEC 2225

ADDENDUM la NOTĂ

Sursă:	Președinția
Destinatar:	Coreper/Consiliul
Nr. doc. ant.:	10284/14 JUSTCIV 134 EJUSTICE 54 CODEC 1366 + ADD 1 + COR 1 13276/14 JUSTCIV 224 EJUSTICE 80 CODEC 1835 + COR 1
Nr. prop. Csie:	17833/12 JUSTCIV 365 CODEC 3077 + ADD 1 + ADD 2
Subiect:	Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului privind procedurile de insolvență [prima lectură] - Acord politic

1. În anexă se pune la dispoziția delegațiilor textul propunerii menționate în subiect, modificat în lumina rezultatului negocierilor cu Parlamentul European, pe care Președinția îl propune în vederea adoptării unui acord politic de către Consiliu (Justiție și Afaceri Interne) cu ocazia reuniunii sale din 4-5 decembrie 2014.
2. Propunerea sus-menționată este prezentată ca o reformare a Regulamentului (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență („Regulamentul privind insolvența”). Modificările față de textul Regulamentului privind insolvența sunt marcate cu **caractere aldine** ¹.

¹ Textul cu caractere aldine a fost elaborat pe baza documentului 10284/14 JUSTCIV 134 EJUSTICE 54 CODEC 1366 + ADD 1 + COR 1 și a documentului 13276/14 JUSTCIV 224 EJUSTICE 80 CODEC 1835 + COR 1, luând în considerare ajustările tehnice minore care figurează în documentul 14891/14 JUSTCIV 267 EJUSTICE 102 CODEC 2141 și rezultatul negocierilor cu Parlamentul European în ceea ce privește considerentele 21, 30 și articolul 3 alineatul (1).

**[...] REGULAMENTUL [...] (UE) nr. [...] AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL
CONSILIULUI din[...] privind procedurile de insolvență
(reformare)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul [...] privind funcționarea Uniunii Europene [...], în special articolul [...] **81** ,

[...]

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

[...]

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social **European** ²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

după consultarea Autorității Europene pentru Protecția Datelor ³,

întrucât:

² JO C ..., ..., p.

³ JO C ..., ..., p.

- (1) **La 12 decembrie 2012, Comisia a adoptat un raport privind aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului privind procedurile de insolvență. În raportul Comisiei se concluzionează că regulamentul funcționează, în general, bine, dar că este de dorit să se îmbunătățească aplicarea unora dintre dispozițiile acestuia în vederea perfecționării administrării efective a procedurilor transfrontaliere de insolvență. Întrucât acest regulament a fost deja modificat de mai multe ori ⁴ și urmează să se efectueze noi modificări, regulamentul în cauză ar trebui să fie reformat în interesul clarității.**
- (2) Uniunea Europeană și-a stabilit ca obiectiv instituirea unui spațiu de libertate, securitate și justiție.
- (3) Buna funcționare a pieței interne impune ca procedurile transfrontaliere de insolvență să funcționeze eficient și efectiv, iar adoptarea prezentului regulament este necesară pentru atingerea acestui obiectiv care este de domeniul cooperării judiciare în materie civilă, în sensul articolului [...] 81 din tratat.
- (4) Activitățile întreprinderilor au din ce în ce mai des efecte transfrontaliere și sunt, prin urmare, într-o măsură tot mai mare reglementate de legislația [...] Uniunii. Insolvența acestor întreprinderi aduce deopotrivă atingere și bunei funcționări a pieței interne, impunându-se astfel crearea unui act [...] al Uniunii care să impună coordonarea măsurilor ce urmează să fie adoptate în privința patrimoniului unui debitor insolvent.
- (5) **Pentru buna funcționare a pieței interne, este necesar să se evite ca părțile să fie tentate să transfere active sau proceduri judiciare dintr-un stat membru în altul, în încercarea de a obține o situație juridică mai favorabilă în detrimentul masei credale (forum shopping).**
- (5) [...] ⁵

⁴ A se vedea anexa C.

⁵ A se vedea noul considerent 80.

- (6) [...]
- (6) **Prezentul regulament ar trebui să includă dispoziții care să reglementeze competența de a iniția proceduri de insolvență și acțiuni care decurg direct din procedurile de insolvență și sunt strâns legate de acestea. Prezentul regulament ar trebui, de asemenea, să conțină dispoziții privind recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești pronunțate în cadrul acestor proceduri și dispoziții privind legea aplicabilă procedurii de insolvență. În plus, prezentul regulament ar trebui să conțină norme privind coordonarea procedurilor de insolvență care se referă la același debitor sau la mai multe societăți care fac parte din același grup.**
- (7) **Falimentele, procedurile privind lichidarea societăților insolvabile sau a altor persoane juridice, acordurile amiabile, concordatele sau procedurile similare, precum și acțiunile legate de astfel de proceduri sunt excluse din domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁶. Aceste proceduri ar trebui reglementate de prezentul regulament. Interpretarea acestui regulament ar trebui, pe cât posibil, să evite lacunele de reglementare între cele două instrumente.**

Cu toate acestea, simplul fapt că o procedură națională nu figurează pe lista din anexa A la prezentul regulament nu ar trebui să impună intrarea procedurii respective sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1215/2012 al Consiliului.

⁶ JO L 351, 20.12.2012, p. 1.

- (8) Pentru a se atinge obiectivul de a ameliora eficiența și accelera procedurile de insolvență cu efecte transfrontaliere, este necesar și recomandabil ca dispozițiile privind competența, recunoașterea și dreptul aplicabil în acest domeniu să fie cuprinse într-un act juridic [...] al **Uniunii** imperativ și direct aplicabil în statele membre.
- (9) **Prezentul regulament ar trebui să se aplice procedurilor de insolvență care îndeplinesc condițiile stabilite în prezentul regulament, indiferent dacă debitorul este o persoană fizică sau juridică, un comerciant sau o persoană particulară.**

Procedurile de insolvență respective apar pe o listă exhaustivă din anexa A. Atunci când o procedură națională se regăsește în anexa A, prezentul regulament ar trebui să se aplice fără nicio examinare suplimentară efectuată de către o instanță dintr-un alt stat membru privind îndeplinirea condițiilor prevăzute în prezentul regulament.

Atunci când o procedură națională de insolvență nu figurează pe lista din anexa A, procedura respectivă nu ar trebui să fie inclusă în domeniul de aplicare al prezentului regulament.

- (10) **Domeniul de aplicare al prezentului regulament ar trebui să fie extins la procedurile care promovează salvarea întreprinderilor viabile din punct de vedere economic, dar aflate în dificultate, și acordă o a doua șansă antreprenorilor. Domeniul de aplicare ar trebui, în special, să cuprindă și procedurile care prevăd restructurarea unui debitor într-o etapă în care există doar o probabilitate a insolvenței, precum și procedurile care lasă debitorului controlul deplin sau parțial al activelor și al afacerilor sale. Acesta ar trebui să includă și procedurile de descărcare de datorie sau de ajustare a datoriilor consumatorilor și persoanelor care desfășoară o activitate independentă, de exemplu prin reducerea sumei pe care o are de plătit debitorul sau prin prelungirea termenului de plată care i-a fost acordat. Întrucât aceste proceduri nu implică în mod necesar numirea unui practician în insolvență, ele ar trebui să intre sub incidența prezentului regulament în cazul în care au loc cu controlul sau supervizarea din partea unei instanțe judecătorești. În acest context, termenul «control» ar trebui să includă situațiile în care instanța intervine numai în urma unei căi de atac introduse de un creditor sau de alte părți interesate.**

- (11) **Prezentul regulament ar trebui să se aplice și procedurilor care acordă un moratoriu temporar privind măsurile de executare solicitate de creditorii individuali în cazul în care astfel de măsuri pot afecta negativ negocierile și pot împiedica perspectivele de restructurare a activității economice a debitorului. Aceste proceduri nu ar trebui să aducă prejudicii masei credale și ar trebui să fie premergătoare altor proceduri incluse în domeniul de aplicare al prezentului regulament dacă nu se ajunge la niciun acord cu privire la un plan de restructurare.**
- (12) **Prezentul regulament ar trebui să se aplice procedurilor a căror inițiere trebuie făcută publică pentru a permite creditorilor să fie informați cu privire la proceduri și să își depună cererile de admitere a creanțelor, asigurând astfel natura colectivă a procedurii, precum și pentru a oferi creditorilor posibilitatea de a contesta competența instanței care a inițiat procedura.**

Prin urmare, prezentul regulament nu ar trebui să includă procedurile de insolvență care sunt confidențiale. Deși aceste proceduri pot avea un rol important în unele state membre, este imposibil ca o instanță sau un creditor dintr-un alt stat membru să știe că astfel de proceduri au fost inițiate, din cauza caracterului lor confidențial, ceea ce face dificilă dispunerea recunoașterii efectelor lor la nivelul întregii UE.

- (13) **Procedurile colective care se înscriu în domeniul de aplicare al prezentului regulament ar trebui să includă toți creditorii sau o parte însemnată a creditorilor cărora debitorul le datorează toate datoriile sale neonorate sau o proporție substanțială din acestea, cu condiția ca acei creditori care nu sunt implicați în aceste proceduri să rămână cu creanțele neafectate. Printre acestea ar trebui să se numere procedurile care implică doar creditorii financiari ai debitorului. Procedurile care nu includ toți creditorii debitorului ar trebui să fie proceduri care urmăresc salvarea debitorului. Procedurile care duc la încetarea definitivă a activității debitorului sau la lichidarea activelor acestuia ar trebui să îi includă pe toți creditorii debitorului. În plus, faptul că unele proceduri de insolvență pentru persoanele fizice exclud anumite categorii de creanțe, cum ar fi creanțele de întreținere, de posibilitatea de descărcare de datorie nu ar trebui să însemne că astfel de proceduri nu sunt colective.**
- (14) **Prezentul regulament ar trebui să se aplice și procedurilor care, în temeiul dreptului unora dintre statele membre, sunt inițiate și desfășurate o anumită perioadă de timp, pe baze interimare sau provizoriu, până când instanța emite un ordin care să confirme continuarea procedurilor pe alte baze decât cele interimare. Cu excepția denumirii de „interimare”, aceste proceduri ar trebui să întrunească toate celelalte cerințe din prezentul regulament.**
- (15) **Prezentul regulament ar trebui să se aplice procedurilor care se întemeiază pe o lege privind insolvența. Cu toate acestea, procedurile întemeiate pe dreptul general al societăților comerciale care nu este conceput în mod exclusiv pentru situații de insolvență nu ar trebui să fie considerate a se întemeia pe o lege privind insolvența. În mod asemănător, procedurile destinate ajustării datoriilor nu ar trebui să cuprindă procedura specifică în cadrul căreia sunt scoase în afara bilanțului datoriile unei persoane fizice cu venituri foarte scăzute și cu active de valoare foarte scăzută, cu condiția ca acest tip de procedură să nu dispună niciodată plata creditorilor.**

- (16) **Domeniul de aplicare al regulamentului ar trebui să fie extins pentru a include procedurile care sunt declanșate de situații în care debitorul se confruntă cu dificultăți de altă natură decât financiară, cu condiția totuși ca aceste dificultăți să dea naștere la o amenințare reală și gravă la adresa capacității actuale sau viitoare a debitorului de a-și plăti datoriile la scadență. Perioada de timp relevantă pentru stabilirea unei astfel de amenințări se poate extinde la câteva luni sau chiar mai mult, pentru a ține cont de cazurile în care debitorul se confruntă cu dificultăți de altă natură decât financiară care amenință continuitatea activității sale și, pe termen mediu, lichiditatea sa. Un exemplu de acest fel poate fi cazul în care debitorul a pierdut un contract de importanță crucială pentru el.**
- (17) **Prezentul regulament ar trebui să se aplice fără a se aduce atingere normelor privind recuperarea ajutorului de stat de la societățile insolvente, astfel cum sunt interpretate de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.**
- (18) **Procedurile de insolvență referitoare la societățile de asigurare, instituțiile de credit, societățile de investiții și alte societăți, instituții sau întreprinderi, în măsura în care acestea sunt reglementate de Directiva 2001/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001 privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit ⁷ (astfel cum a fost modificată), precum și la organismele de plasament colectiv ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament. Aceste întreprinderi nu ar trebui să se încadreze în domeniul de aplicare al prezentului regulament, deoarece acestea sunt supuse unui regim special și autoritățile naționale de supraveghere au competențe ample de intervenție.**
- (19) **Procedurile de insolvență nu implică în mod necesar intervenția unei autorități judiciare; prin urmare, termenul „instanță”, utilizat în prezentul regulament, ar trebui înțeles, în anumite dispoziții, în sens larg, ca incluzând o persoană sau un organ abilitat prin dreptul intern să inițieze procedura de insolvență. Pentru ca prezentul regulament să se aplice, ar trebui ca procedurile (cuprinzând actele și formalitățile prevăzute de lege) nu numai să se desfășoare conform dispozițiilor prezentului regulament, ci și să fie recunoscute oficial și să fie executorii în statul membru în care se inițiază o procedură de insolvență.**

⁷ JO L 125, 5.5.2001, p. 15.

- (20) **Practicienii în insolvență sunt definiți în prezentul regulament și enumerați în anexa B. Practicienii în insolvență care nu sunt numiți fără implicarea unui organism judiciar ar trebui, în conformitate cu dreptul intern, să fie reglementați și autorizați în mod corespunzător să acționeze în cadrul procedurilor de insolvență, iar cadrul național de reglementare ar trebui să prevadă mecanisme adecvate care să rezolve potențialele conflicte de interese.**
- (21) Prezentul regulament ia în considerare faptul că, datorită diferențelor între sistemele de drept material naționale, nu este folosită în practică deschiderea unei proceduri de insolvență unice, cu aplicabilitate în întreaga [...] **Uniune**. Aplicarea fără excepție a legii statului de deschidere ar conduce, în acest context, în mod frecvent la dificultăți. Acesta este cazul, de exemplu, cu garanțiile foarte diferite care se întâlnesc pe cuprinsul [...] **Uniunii**. În plus, drepturile preferențiale de care se bucură anumiți creditori sunt, în unele cazuri, complet diferite. **Cu ocazia următoarei revizuirii a prezentului regulament va fi necesar să se identifice noi măsuri în vederea îmbunătățirii drepturilor preferențiale ale angajaților la nivel european.** Prezentul regulament ar trebui să țină seama de acest lucru în două moduri diferite. Pe de o parte, trebuie să prevadă reguli speciale referitoare la legea aplicabilă anumitor drepturi și situații juridice deosebit de importante (de exemplu, drepturile reale și contractele de muncă). Pe de altă parte, trebuie acceptate, pe lângă procedura de insolvență principală cu întindere universală și proceduri interne care privesc numai bunurile situate în statul de deschidere.
- (22) Prezentul regulament permite deschiderea procedurii principale de insolvență în statul membru în care se află centrul intereselor principale ale debitorului. Aceste proceduri au o întindere universală și includ toate bunurile debitorului. Pentru a proteja interesele diferite, prezentul regulament permite deschiderea de proceduri secundare paralele cu procedura principală. Proceduri secundare pot fi deschise în statul membru în care debitorul are un sediu. Efectele procedurilor secundare se limitează la bunurile situate în statul respectiv. Unitatea în cadrul [...] **Uniunii** se asigură prin norme imperative de coordonare cu procedurile principale.

- (23) **În cazul în care într-un stat membru, altul decât cel în care o persoană juridică sau o societate comercială își are sediul social, a fost inițiată o procedură principală care vizează persoana sau societatea respectivă, ar trebui să fie posibilă inițierea unei proceduri secundare în statul membru în care persoana sau societatea își are sediul social, cu condiția ca debitorul să desfășoare o activitate economică cu mijloace umane și cu active în acel stat, în lumina jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene.**
- (24) **Prezentul regulament se aplică numai procedurii în cadrul căreia centrul intereselor principale ale debitorului este situat în cadrul [...] Uniunii.**
- (25) **Normele de competență prevăzute în prezentul regulament stabilesc numai competența internațională, adică desemnează statul membru ale cărui instanțe pot deschide proceduri de insolvență. Competența teritorială din cadrul statului membru trebuie să fie stabilită prin legislația internă a statului membru respectiv.**
- (26) **Înainte de a iniția o procedură de insolvență, instanța competentă ar trebui să examineze din proprie inițiativă dacă centrul intereselor principale ale debitorului sau sediul său sunt efectiv situate în jurisdicția sa.**
- (27) **Atunci când se stabilește dacă centrul intereselor principale este verificabil de către terți, ar trebui acordată o atenție deosebită creditorilor și percepției acestora privind locul în care debitorul își administrează interesele. Pentru aceasta este posibil să fie necesară, în cazul mutării centrului intereselor principale, informarea creditorilor la momentul oportun cu privire la noul loc în care debitorul își desfășoară activitățile, de exemplu prin atragerea atenției asupra schimbării adresei din corespondența comercială sau prin anunțarea în mod public a noului loc prin alte mijloace corespunzătoare.**
- (28) **Prezentul regulament ar trebui să conțină o serie de măsuri de salvagardare menite să prevină utilizarea frauduloasă sau abuzivă a practicii de căutare a instanței celei mai favorabile (forum shopping).**

- (29) **În mod asemănător, prezumțiile că sediul social, principalul loc de desfășurare a activității și reședința obișnuită reprezintă centrul intereselor principale ar trebui să fie juris tantum, iar instanța ar trebui să verifice cu atenție dacă centrul intereselor principale ale debitorului se află într-adevăr în statul membru respectiv.**

În cazul unei societăți comerciale, ar trebui să existe posibilitatea de a răsturna această prezumție dacă administrația centrală a societății este situată în alt stat membru decât cel în care se află sediul social și, în urma unei evaluări cuprinzătoare a tuturor factorilor relevanți, se stabilește, într-un mod verificabil de către terți, că centrul real de conducere și de supraveghere al societății și centrul de gestionare a intereselor sale se află în acel alt stat membru.

În cazul unei persoane fizice care nu exercită o activitate comercială sau profesională independentă, ar trebui să fie posibil să se răstoarne această prezumție, de exemplu, în cazul în care cea mai mare parte a activelor debitorului se află în afara statului membru în care debitorul își are reședința obișnuită sau în cazul în care se poate stabili că principalul motiv al mutării a fost inițierea unei proceduri de insolvență în fața noii instanțe și în cazul în care această inițiere ar putea afecta în mod semnificativ interesele creditorilor ale căror afaceri cu debitorul au avut loc înainte de mutare.

- (30) **Cu același obiectiv de a preveni utilizarea frauduloasă sau abuzivă a practicii de căutare a instanței celei mai favorabile, prezumția că centrul intereselor principale este locul unde se află sediul social, locul principal de desfășurare a activității sau, respectiv, reședința obișnuită nu ar trebui să se aplice dacă, în cazul unei societăți, persoane juridice sau fizice care desfășoară o activitate economică sau profesională independentă, debitorul și-a mutat sediul social sau locul principal de desfășurare a activității într-un alt stat membru în cele trei luni dinaintea solicitării de inițiere a procedurii de insolvență sau, în cazul unei persoane fizice care nu desfășoară o activitate independentă sau profesională, dacă debitorul și-a mutat reședința obișnuită într-un alt stat membru în cele șase luni dinaintea solicitării de inițiere a procedurii de insolvență.**

- (31) **În orice caz, dacă circumstanțele cazului dau naștere la îndoieli cu privire la competența instanței, aceasta ar trebui să solicite debitorului să prezinte dovezi suplimentare pentru a-și susține afirmațiile și, în cazul în care legea aplicabilă procedurii de insolvență o permite, să dea creditorilor debitorului posibilitatea de a-și prezenta punctele de vedere cu privire la competență.**
- (32) **Atunci când instanța sesizată cu privire la solicitarea de inițiere a unei proceduri de insolvență descoperă că centrul intereselor principale nu se situează pe teritoriul său, nu ar trebui să inițieze o procedură principală de insolvență.**
- (33) **În plus, orice creditor al debitorului ar trebui să dispună de o cale de atac eficientă împotriva hotărârii de inițiere a unei proceduri de insolvență. Consecințele atacării hotărârii de inițiere a unei proceduri de insolvență ar trebui să fie reglementate de dreptul intern.**
- (13) **[...]**
- (34) **Instanțele din statele membre care inițiază procedurile de insolvență ar trebui să aibă competență și în ceea ce privește acțiunile care decurg în mod direct din procedurile de insolvență și sunt strâns legate de acestea. Printre aceste acțiuni se numără acțiunile pauliene introduse împotriva părților din alte state membre și acțiunile referitoare la obligațiile ce decurg în cursul procedurii de insolvență, precum avansurile de plată pentru cheltuielile de procedură. În schimb, acțiunile care vizează îndeplinirea obligațiilor în temeiul unui contract încheiat de debitor înaintea inițierii procedurii nu decurg direct din procedură. În cazul în care o astfel de acțiune este asociată cu o altă acțiune întemeiată pe dreptul civil și comercial general, practicianul în insolvență ar trebui să poată introduce ambele acțiuni la instanțele de la domiciliul părâtului, dacă este de părere că este mai eficient să introducă acțiunea la acest for. Această prevedere s-ar putea aplica, de exemplu, dacă practicianul în insolvență dorește să combine o acțiune în răspundere împotriva administratorului întemeiată pe legislația în materie de insolvență cu o acțiune întemeiată pe dreptul societăților comerciale sau pe dreptul general al răspunderii civile delictuale.**

- (35) Instanța competentă să deschidă o procedură principală de insolvență ar trebui să fie abilitată să ordone măsuri provizorii și de conservare din momentul depunerii cererii pentru deschiderea procedurii. Măsurile de conservare dispuse atât înainte, cât și după deschiderea procedurii de insolvență sunt foarte importante pentru a garanta eficiența acestei proceduri. În acest sens, prezentul regulament ar trebui să permită două posibilități: Pe de o parte, instanța competentă în procedura principală ar trebui să fie abilitată să ordone și măsuri provizorii de protejare a bunurilor situate pe teritoriul altor state membre. Pe de altă parte, **un [...] practician în insolvență** desemnat provizoriu înainte de deschiderea procedurii principale poate, în statul membru în care există un sediu aparținând debitorului, să solicite adoptarea măsurilor de conservare prevăzute de legislația din statele respective.
- (36) **Înainte inițierii procedurii principale de insolvență, dreptul de a solicita inițierea unei proceduri de insolvență în statul membru în care debitorul are un sediu ar trebui să fie limitat la creditorii locali și autoritățile publice sau la cazurile în care dreptul statului membru în care debitorul are centrul intereselor sale principale nu permite inițierea unei proceduri principale. Această limitare este justificată de faptul că se intenționează să se limiteze la minimum necesar cazurile în care proceduri teritoriale independente sunt solicitate înaintea procedurii principale de insolvență.**
- (37) După deschiderea procedurii principale de insolvență, prezentul regulament nu aduce atingere dreptului de a solicita deschiderea unei proceduri de insolvență într-un stat membru în care debitorul are un sediu. [...] **Practicianul în insolvență** din cadrul procedurii principale sau orice altă persoană abilitată în acest scop conform legislației interne a statului membru respectiv poate solicita deschiderea de proceduri secundare de insolvență.

- (38) **Prezentul regulament ar trebui să prevadă norme vizând localizarea activelor debitorului, iar respectivele norme ar trebui să se aplice atunci când se stabilește care sunt activele care aparțin procedurii principale sau celei secundare sau situațiilor care implică drepturile reale ale terților. Mai concret, prezentul regulament ar trebui să precizeze că brevetele europene cu efect unitar, o marcă comunitară sau orice alte drepturi similare, precum protecția comunitară a soiurilor de plante sau desenele și modelele industriale comunitare, ar trebui să fie incluse doar în procedura principală.**
- (39) Procedurile secundare de insolvență pot urmări scopuri diferite, în afară de protejarea intereselor locale. Se pot ivi cazuri în care patrimoniul **insolvenței** debitorului este prea complex pentru a fi administrat în bloc sau diferențele dintre sistemele juridice respective sunt atât de mari încât pot apărea dificultăți ca urmare a extinderii efectelor derivând din legislația statului de deschidere la celelalte state în care se află bunurile. Din acest motiv, [...] **practicianul în insolvență** din cadrul procedurii principale poate solicita deschiderea de proceduri secundare pentru o administrare eficientă a patrimoniului insolvenței.
- (40) **Procedurile secundare pot, de asemenea, să împiedice administrarea eficientă a patrimoniului insolvenței. Prin urmare, prezentul regulament stabilește două situații specifice în care instanța sesizată cu o cerere de inițiere a unei proceduri secundare ar trebui să poată ca, la solicitarea practicianului în insolvență din procedura principală, să amâne sau să refuze inițierea unei astfel de proceduri. În primul rând, prezentul regulament conferă practicianului în insolvență din procedura principală posibilitatea de a-și lua un angajament față de creditorii locali, conform căruia aceștia vor fi tratați ca și cum ar fi fost inițiată o procedură secundară. Acest angajament trebuie să întrunească o serie de condiții prevăzute în regulament, în special să fie aprobat de majoritatea calificată a creditorilor locali. În cazul în care s-a luat un astfel de angajament, instanța sesizată cu o cerere de inițiere a unei proceduri secundare ar trebui să poată să refuze inițierea atunci când consideră că acest angajament protejează în mod corespunzător interesele generale ale creditorilor locali. Atunci când evaluează aceste interese, instanța ar trebui să țină seama de faptul că angajamentul a fost aprobat cu majoritatea calificată a creditorilor locali.**

- (41) **În sensul angajamentului respectiv, activele și drepturile aflate în statul membru în care debitorul are un sediu ar trebui să facă parte dintr-o subcategorie a patrimoniului care face obiectul insolvenței și, în momentul distribuirii acestora sau a veniturilor încasate în urma valorificării lor, practicianul în insolvență din procedura principală ar trebui să respecte drepturile de prioritate de care ar fi beneficiat creditorii dacă s-ar fi inițiat o procedură secundară în statul membru respectiv.**
- (42) **Ar trebui să se aplice dreptul intern, dacă acest lucru este oportun, în cazul aprobării angajamentului. Mai concret, atunci când în temeiul dreptului național regulile de votare pentru adoptarea unui plan de restructurare impun aprobarea prealabilă a creanțelor creditorilor, aceste creanțe ar trebui să se considere aprobate în scopul votării angajamentului. Dacă există proceduri diferite pentru adoptarea planurilor de restructurare în temeiul legislației naționale, ar trebui ca statele membre să desemneze procedura specifică care, în acest context, ar trebui să fie relevantă.**
- (43) **În plus, prezentul regulament ar trebui să prevadă posibilitatea ca instanța să suspende temporar inițierea procedurii secundare, atunci când a fost acordat un moratoriu temporar al procedurilor individuale de executare în cadrul procedurii principale, în scopul de a păstra eficiența respectivului moratoriu. Instanța ar trebui să aibă posibilitatea să acorde suspendarea temporară dacă consideră că există măsuri adecvate de protecție a intereselor creditorilor locali. Într-un astfel de caz, toți creditorii care ar putea fi afectați de rezultatul negocierilor pe tema unui plan de restructurare ar trebui să fie informați cu privire la aceste negocieri și ar trebui să li se permită să participe la ele.**

Pentru a asigura o protecție efectivă a intereselor locale, practicianul în insolvență din cadrul procedurii principale nu ar trebui să fie în măsură să valorifice sau să deplaseze în mod abuziv activele situate în statul membru în care se află un sediu, în special, cu scopul de a eluda posibilitatea ca aceste interese să fie efectiv satisfăcute în cazul în care, ulterior, se inițiază o procedură secundară.

- (44) **Nicio prevedere din prezentul regulament nu ar trebui să împiedice instanțele din statul membru în care a fost inițiată procedura secundară să sancționeze directorii debitorului pentru eventuala nerespectare a sarcinilor lor, cu condiția ca respectivele instanțe să aibă competența de a se pronunța în astfel de litigii în temeiul dreptului lor intern.**
- (45) **Procedurile de insolvență principale și cele secundare pot contribui la administrarea eficientă a patrimoniului insolvenței debitorului sau la valorificarea eficientă a masei activelor dacă există o cooperare adecvată între actorii implicați în toate procedurile desfășurate în paralel. Principala condiție este ca diferiții practicieni în insolvență și instanțele implicate să coopereze îndeaproape, în special printr-un schimb suficient de informații. Pentru a asigura rolul predominant al procedurii principale, practicianului în insolvență din cadrul acestei proceduri ar trebui să i se ofere câteva posibilități de a interveni în procedura secundară de insolvență care se desfășoară în paralel cu cea principală. În special, practicianul în insolvență ar trebui să fie în măsură să propună un plan de restructurare sau un concordat ori să solicite o suspendare a valorificării activelor în procedura secundară de insolvență. În cadrul cooperării lor, practicienii în insolvență și instanțele ar trebui să ia în considerare cele mai bune practici de cooperare transfrontalieră în cazuri de insolvență, astfel cum se prevede în principiile și orientările privind comunicarea și cooperarea adoptate de către organizațiile europene și internaționale active în domeniul legislației în materie de insolvență, în special orientările relevante elaborate de UNCITRAL.**

- (46) **În vederea unei astfel de cooperări, practicienii în insolvență și instanțele pot încheia acorduri și protocoale în scopul de a facilita cooperarea transfrontalieră a mai multor proceduri de insolvență din state membre diferite care vizează același debitor sau societăți membre ale aceluiași grup, atunci când acest lucru este compatibil cu normele aplicabile fiecăreia dintre proceduri. Aceste acorduri și protocoale pot avea forme diferite (scrise sau orale) și domenii de aplicare diferite (care variază de la general la specific) și pot fi încheiate între părți diferite. Acordurile generale simple pot pune accent pe necesitatea cooperării strânse între părți fără să abordeze aspecte specifice, în timp ce acordurile mai detaliate, specifice, stabilesc un cadru de principii care guvernează procedurile multiple de insolvență și pot fi aprobate de instanțele implicate, atunci când dreptul intern impune acest lucru. Aceste acorduri pot reflecta acordul între părți de a întreprinde sau de a se abține de la anumite măsuri sau acțiuni.**
- (47) **În mod asemănător, instanțele din state membre diferite pot coopera prin coordonarea numirii practicienilor în insolvență. În acest context, ele pot numi un singur practician în insolvență pentru mai multe proceduri de insolvență care vizează același debitor sau diferite societăți membre ale aceluiași grup, cu condiția ca această numire comună să fie compatibilă cu normele aplicabile fiecăreia dintre proceduri și în special cu cerințele referitoare la calificarea și la autorizarea practicienilor în insolvență, dacă acestea există.**
- (48) **Prezentul regulament ar trebui să asigure administrarea eficientă a procedurilor de insolvență referitoare la diferitele societăți care fac parte dintr-un grup.**

- (49) **În cazul în care au fost inițiate proceduri de insolvență care vizează mai multe societăți din cadrul aceluiași grup, ar trebui să existe o cooperare adecvată între actorii implicați în aceste proceduri. Diferiții practicieni în insolvență și instanțele implicate ar trebui, prin urmare, să se supună unei obligații asemănătoare de a coopera și de a comunica, în mod similar practicienilor în insolvență și instanțelor implicate în cadrul procedurilor principale și secundare referitoare la același debitor. Cooperarea dintre practicienii în insolvență nu ar trebui să dăuneze niciodată intereselor creditorilor implicați în fiecare dintre proceduri și o astfel de cooperare ar trebui să urmărească găsirea unei soluții care să genereze sinergii în cadrul grupului.**
- (50) **Introducerea de norme privind insolvența grupurilor de societăți nu ar trebui să limiteze posibilitatea unei instanțe de a iniția o procedură de insolvență în cadrul unei singure jurisdicții pentru mai multe societăți aparținând aceluiași grup, în cazul în care instanța constată că centrul intereselor principale ale acestor societăți se află într-un singur stat membru. În astfel de situații, instanța ar trebui, de asemenea, să poată să numească, dacă este cazul, același practician în insolvență în cadrul tuturor procedurilor în cauză, cu condiția ca acest lucru să nu fie incompatibil cu normele aplicabile acestor proceduri.**
- (51) **În vederea îmbunătățirii în continuare a coordonării insolvenței societăților membre ale unui grup și pentru a permite restructurarea coordonată a grupului, prezentul regulament ar trebui să introducă norme procedurale privind coordonarea insolvenței societăților membre ale unui grup. În cadrul acestei coordonări, ar trebui depuse eforturi în vederea asigurării eficienței, respectându-se, în același timp, personalitatea juridică distinctă a fiecărui membru al grupului.**

(52) Practicianul în insolvență numit în cadrul procedurii de insolvență inițiate în raport cu o societate membră a grupului ar trebui să poată solicita inițierea unei proceduri de coordonare a grupului. Totuși, în cazurile în care legea aplicabilă insolvenței impune acest lucru, practicianul în insolvență respectiv ar trebui să obțină autorizația necesară înainte să facă o astfel de solicitare. Solicitarea ar trebui să specifice elemente esențiale ale coordonării, în special o descriere succintă a planului de coordonare, o propunere a persoanei care ar trebui să fie numită coordonator și o descriere în rezumat a estimării costurilor coordonării.

(53) Pentru a asigura caracterul de voluntariat al procedurii de coordonare a grupului, practicienii în insolvență implicați ar trebui să poată ridica obiecții la adresa participării lor la procedură într-un termen prestabilit.

Pentru a permite practicienilor în insolvență implicați să decidă în cunoștință de cauză cu privire la participarea lor la procedura de coordonare, practicienii în insolvență implicați ar trebui să fie informați, încă dintr-un stadiu incipient, cu privire la elementele esențiale ale coordonării. Cu toate acestea, un practician în insolvență care a obiectat inițial la includerea în procedura de coordonare ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita ulterior să participe la aceasta. În acest caz, coordonatorul ar trebui să decidă cu privire la admisibilitatea acestei solicitări. Toți practicienii în insolvență, inclusiv practicianul în insolvență solicitant, ar trebui să fie informați cu privire la decizia coordonatorului și ar trebui să aibă posibilitatea de a contesta această decizie în instanța care a inițiat procedura de coordonare.

(54) Procedura de coordonare a grupului ar trebui să încerce întotdeauna să faciliteze administrarea eficace a procedurilor de insolvență vizând societățile membre ale grupului și să aibă un impact general pozitiv asupra creditorilor. Prin urmare, ar trebui ca prin prezentul regulament să se garanteze că instanța care a primit o solicitare de procedură de coordonare a grupului face o evaluare a acestor criterii înainte de inițierea procedurii de coordonare a grupului.

- (55) În același timp, avantajele pe care le prezintă procedura de coordonare a grupului nu ar trebui să fie niciodată depășite de costurile procedurii respective. Prin urmare, este necesar să se asigure faptul că atât costurile coordonării, cât și cota din acestea care va fi suportată de fiecare societate membră a grupului sunt adecvate, proporționale și rezonabile, urmând a fi stabilite în conformitate cu dreptul intern al statului membru în care fost inițiată procedura de coordonare a grupului. Practicienii în insolvență implicați ar trebui, de asemenea, să aibă posibilitatea de a controla aceste costuri începând din primele etape ale procedurii. În cazul în care dreptul intern o cere, este posibil ca acest lucru să presupună solicitarea de către practicianul în insolvență a aprobării instanței sau a comitetului de creditori.

În cazul în care coordonatorul estimează că îndeplinirea sarcinilor sale necesită o creștere semnificativă a costurilor în comparație cu costurile estimate inițial și, în orice caz, în cazul în care costurile depășesc 10 % din costurile estimate, coordonatorul ar trebui să fie autorizat de instanța care a inițiat procedura de coordonare să depășească aceste costuri. Înainte de adoptarea deciziei, instanța care a inițiat procedura de coordonare ar trebui să ofere practicienilor în insolvență participanți posibilitatea unei audieri pentru a-și face cunoscute observațiile privind oportunitatea cererii coordonatorului.

- (56) Pentru membrii unui grup de societăți care nu participă la o procedură de coordonare a grupului, prezentul regulament ar trebui, de asemenea, să prevadă un mecanism alternativ pentru a realiza o restructurare coordonată a grupului. Un practician în insolvență desemnat în cadrul procedurii referitoare la o societate membră a unui grup ar trebui să aibă calitatea procesuală care să îi permită să solicite suspendarea oricărei măsuri legate de valorificarea activelor în cadrul procedurii inițiate în legătură cu alte societăți membre ale grupului care nu fac obiectul procedurii de coordonare a grupului. Această suspendare se poate solicita numai dacă se prezintă un plan de restructurare pentru societățile membre ale grupului în cauză, dacă acest plan este avantajos pentru creditorii din cadrul procedurii pentru care se solicită suspendarea și dacă suspendarea este necesară pentru a se asigura punerea în aplicare corespunzătoare a planului.

- (57) **Niciuna dintre dispozițiile prezentului regulament nu ar trebui să împiedice statele membre să instituie norme naționale care să completeze normele privind cooperarea, comunicarea și coordonarea în privința insolvenței societăților membre ale grupurilor prevăzute de prezentul regulament, cu condiția ca domeniul de aplicare al respectivelor norme naționale să se limiteze la sfera națională și ca aplicarea lor să nu afecteze eficiența normelor cuprinse în prezentul regulament.**
- (58) **Normele privind cooperarea, comunicarea și coordonarea în cadrul insolvenței societăților membre ale unui grup prevăzute în prezentul regulament ar trebui să se aplice doar în măsura în care procedurile vizând societăți diferite membre ale aceluiași grup au fost inițiate în state membre diferite.**
- (59) **Orice creditor care își are reședința obișnuită, domiciliul sau sediul social în Uniune ar trebui să beneficieze de dreptul de a-și înregistra cererea de admitere a creanței privind bunurile debitorului în orice procedură de insolvență aflată în curs de desfășurare în Uniune. Acest lucru ar trebui să se aplice și autorităților fiscale și instituțiilor de asigurări sociale. Nicio dispoziție din prezentul regulament nu ar trebui să împiedice practicianul în insolvență să depună cereri de admitere a creanțelor în numele anumitor grupuri de creditori, de exemplu angajați, în cazul în care dreptul intern prevede acest lucru. Cu toate acestea, pentru a asigura egalitatea de tratament a creditorilor, distribuirea încasărilor trebuie să fie coordonată. Fiecare creditor ar trebui să poată păstra ceea ce a primit în cursul procedurii de insolvență, însă nu ar trebui să aibă dreptul de a participa la distribuirea masei bunurilor în cadrul altei proceduri decât dacă creditorii de același rang nu au obținut, în aceeași proporție, un dividend echivalent.**

- (60) **Este esențial ca acei creditori care au reședința obișnuită, domiciliul sau sediul social în Uniune să fie informați cu privire la inițierea unei proceduri de insolvență referitoare la activele debitorului lor. Pentru a asigura o transmitere rapidă de informații către creditori, Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială ⁸ nu ar trebui să se aplice în cazul în care prezentul regulament se referă la obligația de a informa creditorii. Utilizarea de formulare-tip disponibile în toate limbile oficiale ale Uniunii ar trebui să faciliteze sarcina creditorilor de a depune cererile de admitere a creanțelor în cadrul procedurilor inițiate într-un alt stat membru. Consecințele necompletării în întregime a formularelor-tip rămân la latitudinea dreptului intern.**
- (61) Prezentul regulament ar trebui să prevadă recunoașterea imediată a hotărârilor privind deschiderea, desfășurarea și închiderea procedurii de insolvență care intră în domeniul său de aplicare și a hotărârilor aflate în legătură directă cu această procedură de insolvență. Recunoașterea automată trebuie să determine extinderea efectelor atribuite procedurii de legea statului de deschidere la toate celelalte state membre. Recunoașterea hotărârilor pronunțate de instanțele statelor membre trebuie să se bazeze pe principiul încrederii reciproce. În acest scop, motivele de nerezecunoaștere trebuie reduse la minimum necesar. Aceasta este și temeiul de soluționare al oricărui conflict care există între instanțele a două state membre care se consideră deopotrivă competente pentru a deschide procedura principală. Hotărârea instanței care deschide mai întâi procedura ar trebui să fie recunoscută în celelalte state membre fără ca acestea să aibă dreptul de a supune controlului hotărârea instanței respective.

⁸ JO L 324, 10.12.2007, p. 79.

- (62) În domeniul său de aplicare, prezentul regulament ar trebui să prevadă norme conflictuale unitare, care să înlocuiască, în cadrul domeniului lor de aplicare, normele interne de drept internațional privat. În absența unor dispoziții contrare, se aplică legea statului membru de deschidere (*lex concursus*). Această normă conflictuală ar trebui să fie aplicabilă atât pentru procedura principală, cât și pentru procedurile locale; *lex concursus* determină toate efectele procedurii de insolvență, atât cele de natură procedurală, cât și pe cele materiale, asupra persoanelor și raporturilor juridice respective. Ea reglementează toate condițiile privind deschiderea, desfășurarea și închiderea procedurii de insolvență.
- (63) Recunoașterea automată a unei proceduri de insolvență căreia i se aplică în mod obișnuit legea statului de deschidere poate interfera cu normele care reglementează tranzacțiile desfășurate în alte state membre. Pentru a proteja așteptările legitime și siguranța tranzacțiilor într-un alt stat membru decât cel de deschidere, ar trebui să se prevadă o serie de excepții de la norma generală.
- (64) În special în cazul drepturilor reale este necesară o derogare specială de la legea statului de deschidere, deoarece aceste drepturi au o importanță considerabilă pentru acordarea creditelor. Justificarea, valabilitatea și întinderea unui astfel de drept real trebuie, prin urmare, să fie determinate în mod normal de către legea locului (*lex situs*) și să nu fie afectate de deschiderea procedurii de insolvență. Titularul dreptului real ar trebui, prin urmare, să-și poată valorifica în continuare dreptul de a delimita garanția reală de masa bunurilor. Dacă bunurile sunt supuse drepturilor reale în temeiul legii statului unde sunt situate, dar procedura principală se desfășoară în alt stat membru, [...] **practicianul în insolvență** din cadrul procedurii principale ar trebui să poată cere deschiderea unei proceduri secundare în jurisdicția în care s-au născut drepturile reale, în măsura în care debitorul are un sediu în statul respectiv. Dacă nu este deschisă o procedură secundară, excedentul obținut din vânzarea bunurilor supuse drepturilor reale trebuie plătit [...] **practicianului în insolvență** din cadrul procedurii principale.

- (65) **Prezentul regulament conține mai multe dispoziții conform cărora o instanță poate să dispună suspendarea inițierii unei proceduri sau a unei proceduri de executare. Orice astfel de suspendare nu ar trebui să afecteze drepturile reale ale creditorilor sau ale terților.**
- (66) Dacă legea statului în care s-a deschis procedura nu admite compensarea, creditorul are totuși dreptul la o compensare dacă aceasta este posibilă în temeiul legii aplicabile creanței debitorului insolvent. În acest fel, compensarea va dobândi caracter de garanție reglementată de o lege de care creditorul respectiv se poate prevala în momentul nașterii creanței.
- (67) Este, de asemenea, nevoie de o protecție specială în cazul sistemelor de plată și a piețelor financiare. Aceasta este aplicabilă în cazul compensării și lichidării prevăzute în cadrul unor astfel de sisteme, precum și în cazul cesiunii de titluri de valoare și al garanțiilor constituite pentru astfel de tranzacții, în special conform Directivei 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al plății în sistemele de plată și al plății în operațiunile cu titluri de valoare ⁹. Singura lege aplicabilă acestor tranzacții trebuie să fie cea aplicabilă sistemului sau pieței respective. Această dispoziție are menirea să împiedice posibilitatea ca mecanismele pentru plata și lichidarea tranzacțiilor prevăzute în sistemele de plată și compensare sau pe piețele financiare reglementate ale statelor membre să fie modificate în cazul insolvenței uneia dintre părțile la tranzacție. Directiva 98/26/CE cuprinde dispoziții speciale care ar trebui să aibă întâietate asupra normelor generale din prezentul regulament.

⁹ JO L 166, 11.6.1998, p. 45.

- (68) Pentru a proteja angajații și locurile de muncă, efectele procedurii de insolvență asupra continuării sau încetării raporturilor de muncă și asupra drepturilor și obligațiilor fiecărei părți decurgând din aceste raporturi trebuie să fie determinate de legea aplicabilă contractului în conformitate cu normele conflictuale generale. În plus, în cazurile în care încetarea contractelor de muncă necesită aprobarea unei instanțe sau a unei autorități administrative, statul membru în care se află un sediu al debitorului ar trebui să păstreze competența de acordare a acestei aprobări chiar dacă nu a fost inițiată nicio procedură de insolvență în statul membru respectiv.

Orice alte aspecte legate de legislația în materie de insolvență, cum ar fi problema dacă creanțele angajaților sunt protejate de drepturi preferențiale și care este statutul eventual al acestor drepturi preferențiale ar trebui să fie stabilite de legea statului membru în care a fost inițiată procedura de insolvență (principală sau secundară), cu excepția cazurilor în care, pentru a evita procedura secundară, a fost asumat un angajament în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament.

- (69) Legea aplicabilă efectelor procedurii de insolvență asupra unei acțiuni în justiție în desfășurare sau asupra unei proceduri de arbitraj în desfășurare având ca obiect un activ sau un drept care face parte din patrimoniul insolvenței debitorului ar trebui să fie legea statului membru în care se derulează acțiunea în justiție sau în care se desfășoară arbitrajul. Totuși, această dispoziție nu ar trebui să afecteze normele naționale privind recunoașterea și controlul aplicării sentințelor arbitrale.
- (70) Ar trebui să se asigure flexibilitatea necesară în ceea ce privește anumite norme din prezentul regulament pentru a se ține seama de normele procedurale specifice ale sistemelor judiciare din anumite state membre. În consecință, trimiterile din prezentul regulament la notificarea transmisă de un organism judiciar dintr-un stat membru includ emiterea de către organismul respectiv a unui ordin privind transmiterea notificării respective, în cazul în care normele procedurale din statul membru impun acest lucru.

- (71) În interesul tranzacțiilor, conținutul principal al hotărârii de inițiere a procedurii ar trebui publicat într-un alt stat membru, la cererea practicianului în insolvență. În cazul în care există un sediu în statul membru în cauză, această publicare ar trebui să fie obligatorie. Însă în nici unul din aceste două cazuri publicarea nu constituie o condiție prealabilă pentru recunoașterea procedurii deschise în alt stat membru.
- (72) În vederea unei mai bune informări a creditorilor și a instanțelor implicate și pentru a preveni inițierea de proceduri paralele de insolvență, statele membre ar trebui să aibă obligația de a publica informațiile relevante în cazurile transfrontaliere de insolvență într-un registru electronic, accesibil publicului. Pentru a facilita accesul creditorilor domiciliați în alt stat membru și al instanțelor cu sediul în alt stat membru la aceste informații, prezentul regulament ar trebui să prevadă interconectarea registrelor de insolvență prin intermediul portalului e-Justiție. Ar trebui ca statele membre să aibă libertatea de a publica informații relevante în mai multe registre și ca fiecare stat membru să poată interconecta mai mult de un registru.
- (73) Prezentul regulament ar trebui să stabilească volumul minim de informații care urmează să fie publicate în registre. Nu ar trebui ca statele membre să fie împiedicate să includă informații suplimentare. Atunci când debitorul este o persoană fizică, registrele ar trebui să aibă doar obligația de a indica un număr de înregistrare în cazul în care debitorul desfășoară o activitate comercială sau profesională independentă. Numărul de înregistrare ar trebui să fie înțeles drept numărul unic de înregistrare al activității sale comerciale sau profesionale independente publicat în registrul comerțului, dacă acesta există.
- (74) Pentru creditorii sunt esențiale informațiile referitoare la anumite aspecte ale procedurii, precum termenele de depunere a cererilor de admitere a creanțelor sau de contestare a hotărârilor. Totuși, prezentul regulament nu ar trebui să impună statelor membre calcularea termenelor pe baze individuale. Ar trebui să li se permită statelor membre să își îndeplinească obligațiile prin adăugarea unor hiperlinkuri către portalul e-Justiție care să conțină informații cât se poate de clare referitoare la criteriile de calculare a termenelor respective.

- (75) **Pentru a acorda o protecție suficientă a informațiilor referitoare la persoanele fizice care nu exercită o activitate economică sau profesională independentă, statele membre ar trebui să poată condiționa accesul la informațiile respective de criterii de căutare suplimentare, precum numărul personal de identificare al debitorului, adresa acestuia, data sa de naștere sau districtul instanței competente sau de o cerere adresată unei autorități competente ori de verificarea existenței unui interes legitim.**

De asemenea, statelor membre ar trebui să li se permită să nu includă în registrele lor de insolvență informații referitoare la persoanele fizice care nu exercită o activitate comercială sau profesională independentă. În astfel de cazuri, statele membre ar trebui să se asigure că informațiile relevante sunt oferite creditorilor pe bază de notificare individuală și că cererile de admitere a creanțelor, înaintate de creditorii care nu au primit informațiile respective, nu sunt afectate de procedură.

- (76) Este posibil ca unele din persoanele interesate să nu aibă cunoștință despre deschiderea procedurii și să acționeze cu bună credință de o manieră care vine în conflict cu noua situație. Pentru a proteja aceste persoane care, fără să fi avut cunoștință despre deschiderea procedurii în alt stat membru, execută o obligație față de debitor, când, de fapt, ar fi trebuit să execute obligația față de [...] **practicianul în insolvență** din cadrul procedurii din alt stat membru, ar trebui să se prevadă caracterul liberator al acestei executări sau plăți.

- (31) [...]

- (77) Pentru a se asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, Comisiei ar trebui să-i fie conferite competențe de executare. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ¹⁰.
- (78) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În special, prezentul regulament urmărește să promoveze aplicarea articolelor 8, 17 și 47 privind, respectiv, protecția datelor cu caracter personal, dreptul la proprietate și dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil.
- (79) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ¹¹ și Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ¹² se aplică prelucrării datelor cu caracter personal în cadrul prezentului regulament, astfel cum a fost modificat.
- (80) Prezentul regulament nu aduce atingere Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului din 3 iunie 1971 privind stabilirea regulilor care se aplică termenelor, datelor și expirării termenelor.

¹⁰ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

¹¹ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

¹² JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

- (81) **Întrucât obiectivul prezentului regulament nu poate fi atins într-o măsură satisfăcătoare de către statele membre și poate fi atins mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la acel articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea respectivului obiectiv.**
- (82) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul [...] **privind funcționarea [...]** **Uniunii** Europene, Regatul Unit și Irlanda au făcut cunoscută dorința lor de a participa la adoptarea și aplicarea prezentului regulament.
- (83) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul [...] **privind funcționarea [...]** **Uniunii** Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, care nu este obligatoriu pentru aceasta și nu i se aplică,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Domeniul de aplicare

- (1) Prezentul regulament se aplică procedurilor colective publice, inclusiv procedurilor provizorii, care se întemeiază pe o lege privind insolvența și în cadrul căroră, în scopul salvării, al ajustării datoriilor, al reorganizării sau al lichidării,**
- (a) activele debitorului sunt indisponibilizate integral sau parțial și este desemnat un practician în insolvență,**
 - (b) activele și activitatea debitorului sunt supuse controlului sau supravegherii de către o instanță sau**
 - (c) o instanță sau metodologia de aplicare a legii dispune suspendarea temporară a unei proceduri de executare individuale pentru a permite desfășurarea de negocieri între debitor și creditorii acestuia, cu condiția ca procedura în cazul căreia se dispune suspendarea: (i) să prevadă măsuri adecvate de protecție a masei credale și (ii) să preceadă uneia dintre procedurile menționate la literele (a) sau (b) dacă nu se ajunge la un acord.**

În cazul în care procedurile menționate la prezentul alineat pot fi inițiate în situația în care insolvența este doar presupusă, obiectivul procedurilor trebuie să fie acela de a evita insolvența debitorului sau încetarea activității sale comerciale.

Procedurile menționate la prezentul alineat sunt enumerate în anexa A.

- (2) **Prezentul regulament nu se aplică procedurilor menționate la alineatul (1) referitoare la:**
- (a) **întreprinderile de asigurare;**
 - (b) **instituțiile de credit;**
 - (c) **societățile de investiții și alte societăți, instituții și întreprinderi, în măsura în care acestea sunt reglementate de Directiva 2001/24/CE, astfel cum a fost modificată, și**
 - (d) **întreprinderile de plasament colectiv.**

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament:

1. **„proceduri colective” înseamnă procedurile care cuprind toți creditorii debitorului sau o parte însemnată a acestora, cu condiția ca, în acest din urmă caz, procedurile să nu afecteze creanțele acelor creditori care nu sunt implicați în respectivele proceduri;**
2. **„organisme de plasament colectiv” înseamnă organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), conform definiției din Directiva 2009/65/CE, și fonduri de investiții alternative (FIA), conform definiției din Directiva 2011/61/UE;**
3. **„debitor în posesie” înseamnă un debitor împotriva căruia a fost deschisă o procedură de insolvență care nu implică neapărat numirea unui practician în insolvență sau transferul complet al drepturilor și competențelor de administrare a activelor debitorului către un practician în insolvență și în cadrul căreia debitorul își păstrează, prin urmare, total sau cel puțin parțial, controlul asupra activelor și activității sale;**

4. **„proceduri de insolvență” înseamnă procedurile enumerate în anexa A;**
5. **„practician în insolvență” înseamnă orice persoană sau organism a cărui funcție, inclusiv provizorie, este**
- (i) de a verifica și de a admite creanțele înaintate în cadrul procedurii de insolvență;**
 - ii) de a reprezenta interesul colectiv al creditorilor;**
 - iii) de a administra, fie integral, fie parțial, activele debitorului care au fost indisponibilizate;**
 - iv) de a lichida activele menționate la punctul (iii); sau**
 - v) de a supraveghea administrarea activității debitorului.**

Aceste persoane și organe sunt enumerate în anexa B;

6. **„instanță” înseamnă**
- (i) la articolul 1 alineatul (1) literele (b) și (c), articolul 4 alineatul (2), articolul 5, articolul 6, articolul 21 alineatul (3), articolul 24 alineatul (2) litera (j), articolul 36, articolul 39 și articolele 61-77, organismul judiciar al unui stat membru;**
 - (ii) la toate celelalte articole, organismul judiciar sau orice altă autoritate competentă dintr-un stat membru abilitată să inițieze o procedură de insolvență, să confirme o astfel de inițiere sau să ia decizii pe parcursul acestei proceduri;**
7. **„hotărârea de inițiere a procedurii de insolvență” include**
- i) hotărârea oricărei instanțe de a iniția o procedură de insolvență sau de a confirma inițierea unei astfel de proceduri și**
 - ii) hotărârea pronunțată de o instanță privind numirea unui practician în insolvență.**

8. **„momentul inițierii procedurii” înseamnă momentul de la care hotărârea de inițiere a procedurii își produce efectele, indiferent dacă este definitivă sau nu;**
9. **„statul membru în care sunt situate activele” înseamnă:**
- (i) în cazul acțiunilor nominative ale societăților, altele decât cele menționate la subpunctul (ii), statul membru pe teritoriul căruia își are sediul social societatea care a emis acțiunile;**
 - (ii) în cazul instrumentelor financiare a căror proprietate se dovedește printr-o înscriere într-un registru sau într-un cont ținut de un intermediar sau în numele unui intermediar („titluri în formă dematerializată”), statul membru în care este ținut registrul sau contul în care s-au făcut înscrierile;**
 - (iii) în cazul numerarului deținut în conturile unei instituții de credit, statul membru indicat în codul IBAN al contului sau, în cazul numerarului deținut în conturile unei instituții de credit care nu are cod IBAN, statul membru în care instituția de credit titulară a conturilor își are administrația centrală ori, dacă acel cont este deschis la o sucursală, o filială sau un alt punct de lucru, statul membru în care se află sucursala, filiala sau punctul de lucru;**
 - (iv) în cazul bunurilor și drepturilor pe care proprietarul sau titularul le înscrie într-un registru public, altele decât cele menționate la punctul (i), statul membru sub a cărui autoritate este ținut registrul,**
 - (v) în cazul brevetelor europene, statul membru pentru care se acordă brevetul european,**
 - (vi) în cazul drepturilor de autor și al drepturilor conexe, statul membru pe teritoriul căruia titularul acestor drepturi își are reședința obișnuită sau sediul social,**

(vii) în cazul bunurilor corporale, altele decât cele menționate la subpunctele (i)-(iv), statul membru pe teritoriul căruia sunt situate bunurile respective,

(viii) în cazul creanțelor față de terți, altele decât cele referitoare la activele menționate la subpunctul (iii), statul membru pe teritoriul căruia terțul debitor își are centrul intereselor principale, stabilit conform articolului 3 alineatul (1);

- 10. „sediul” înseamnă orice loc de derulare de operațiuni unde debitorul exercită sau a exercitat în ultimele trei luni înainte de cererea de inițiere a procedurii principale de insolvență, în mod netranzitoriu, o activitate economică cu mijloace umane și cu active;**
- 11. „creditori locali” înseamnă creditorii ale căror creanțe față de debitor s-au născut în urma sau în legătură cu anumite operațiuni derulate într-un sediu situat în alt stat membru decât cel în care se află centrul intereselor principale ale debitorului;**
- 12. „grup de societăți” înseamnă o societate-mamă, alături de toate societățile-filială ale acesteia;**
- 13. „societate-mamă” înseamnă o societate care controlează, fie direct, fie indirect, una sau mai multe societăți-filială. O societate care întocmește situații financiare consolidate în conformitate cu Directiva 2013/34/UE din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului, se consideră a fi o societate-mamă.**

Competență internațională

- (1) Competența de a iniția procedura de insolvență revine instanțelor din statul membru pe teritoriul căruia se află centrul intereselor principale ale debitorului („proceduri principale”). Centrul intereselor principale este locul în care debitorul își administrează în mod obișnuit interesele și care este verificabil de către terți.**

În cazul unei societăți sau persoane juridice, centrul intereselor principale este prezumat a fi, până la proba contrarie, locul unde se află sediul social. Această prezumție se aplică doar dacă sediul social nu s-a mutat într-un alt stat membru în cele 3 luni dinaintea solicitării de inițiere a procedurii de insolvență.

În cazul unei persoane care exercită o activitate independentă sau o activitate profesională, centrul intereselor principale se presupune a fi locul principal de desfășurare a activității, în absența unor probe care ar dovedi contrariul. Această prezumție se aplică doar dacă locul principal de desfășurare a activității nu s-a mutat într-un alt stat membru în cele 3 luni dinaintea solicitării de inițiere a procedurii de insolvență.

În cazul oricărei alte persoane, centrul intereselor principale se presupune a fi locul în care persoana își are reședința obișnuită, în absența unor probe care ar dovedi contrariul. Această prezumție se aplică doar dacă reședința obișnuită nu s-a mutat într-un alt stat membru în cele 6 luni dinaintea solicitării de inițiere a procedurii de insolvență.

- (2) Atunci când centrul intereselor principale ale unui debitor este situat pe teritoriul unui stat membru, instanțele unui alt stat membru sunt competente să deschidă o procedură de insolvență împotriva acestui debitor numai dacă acesta are un sediu pe teritoriul acestui din urmă stat membru. Efectele acestei proceduri se limitează la bunurile debitorului situate pe teritoriul celui de-al doilea stat membru.
- (3) **În cazul în care a fost inițiată o procedură de insolvență în conformitate cu alineatul (1), orice procedură de insolvență inițiată ulterior în conformitate cu alineatul (2) este o procedură secundară.**
- (4) **Procedura teritorială de insolvență menționată la alineatul (2) poate fi inițiată înaintea inițierii procedurii principale de insolvență, în temeiul alineatului (1), numai dacă:**
- (a) **o procedură de insolvență nu poate fi inițiată în temeiul alineatului (1) din cauza condițiilor stabilite prin legislația statului membru pe al cărui teritoriu se află centrul intereselor principale ale debitorului; sau**
 - (b) **inițierea procedurii teritoriale de insolvență este cerută de:**
 - (i) **un creditor a cărui creanță a luat naștere din exploatarea unui sediu situat pe teritoriul statului membru în care se solicită inițierea procedurii teritoriale; sau**
 - (ii) **o autoritate publică care, în temeiul legislației statului membru pe al cărui teritoriu este situat sediul, are dreptul de a solicita inițierea procedurii de insolvență.**

În cazul în care se inițiază o procedură principală de insolvență, procedura teritorială de insolvență devine procedură secundară.

Articolul 4

Verificarea competenței

- (1) Instanța sesizată cu o cerere de inițiere a unei proceduri de insolvență examinează din oficiu dacă are competență în temeiul articolului 3. Hotărârea de inițiere a unei proceduri de insolvență precizează criteriile care stabilesc competența instanței și, în special, dacă această competență se întemeiază pe articolul 3 alineatul (1) sau alineatul (2).**
- (2) Fără a aduce atingere alineatului (1), în cazul în care procedurile de insolvență sunt inițiate în conformitate cu dreptul intern, în lipsa unei hotărâri pronunțate de o instanță, statele membre pot încredința practicianului în insolvență desemnat în cadrul acestor proceduri competența de a examina dacă statul membru în care cererea de inițiere a procedurilor de insolvență este pendinte este competent în temeiul articolului 3. În caz afirmativ, practicianul în insolvență precizează în hotărârea de inițiere a procedurii criteriile care stabilesc competența și, în special, dacă această competență se întemeiază pe articolul 3 alineatul (1) sau alineatul (2).**

Articolul 5

Controlul jurisdicțional al hotărârii de inițiere a procedurii principale

- (1) Debitorul sau orice creditor poate ataca în instanță hotărârea de inițiere a procedurii principale din motive de competență internațională.**
- (2) Hotărârea de inițiere a procedurii principale poate fi contestată de către părți, altele decât cele menționate la alineatul (1) sau pe alte motive decât lipsa competenței, în cazul în care dreptul intern prevede acest lucru.**

Articolul 6

Competența în ceea ce privește acțiunile care decurg direct din procedurile de insolvență și care sunt strâns legate de acestea

- (1) Instanțele din statul membru pe teritoriul căruia a fost inițiată o procedură de insolvență în conformitate cu articolul 3 sunt competente pentru orice acțiune care decurge în mod direct din procedurile de insolvență și care este strâns legată de acestea, precum acțiunile pauliene.**
- (2) Atunci când una dintre acțiunile menționate la alineatul (1) se referă la o acțiune în materie civilă și comercială, împotriva aceluiași pârât, practicianul în insolvență poate aduce ambele acțiuni în fața instanțelor din statul membru pe teritoriul căruia este domiciliat pârâtul sau, în cazul în care acțiunea este introdusă împotriva mai multor pârâți, în fața instanțelor din statul membru pe teritoriul căruia își are domiciliul oricare dintre aceștia, cu condiția ca aceste instanțe să fie competente în conformitate cu normele din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012. Aceeași regulă se aplică în cazul debitorului în posesie, cu condiția ca acesta să aibă posibilitatea, în temeiul dreptului intern, de a introduce acțiuni aferente patrimoniului insolvenței.**
- (3) În înțelesul alineatului (2), sunt considerate conexe acele acțiuni care sunt atât de strâns legate între ele încât este oportună instrumentarea și judecarea lor în același timp pentru a se evita riscul pronunțării unor hotărâri ireconciliabile în cazul judecării lor în mod separat.**

Lege aplicabilă

- (1) În absența unei dispoziții contrare în prezentul regulament, legea aplicabilă procedurii de insolvență și efectelor acesteia este legea statului membru pe al cărui teritoriu este deschisă procedura, denumit în continuare „stat de deschidere”.
- (2) Legea statului de deschidere determină condițiile pentru deschiderea, desfășurarea și închiderea procedurii de insolvență. Aceasta determină în special:
 - (a) debitorii care pot face obiectul procedurii de insolvență în raport cu calitatea acestora;
 - (b) bunurile care formează obiectul patrimoniului **insolvenței** și regimul aplicabil bunurilor dobândite de debitor ulterior deschiderii procedurii de insolvență;
 - (c) atribuțiile debitorului și ale [...] **practicianului în insolvență**;
 - (d) condițiile de opozabilitate a compensării;
 - (e) efectele procedurii de insolvență asupra contractelor în derulare la care debitorul este parte;
 - (f) **efectele procedurii de insolvență asupra acțiunilor individuale intentate de creditori, cu excepția proceselor în curs de soluționare**;

- (g) creanțele care urmează să fie înregistrate la patrimoniul **insolvenței** debitorului și regimul creanțelor născute după deschiderea procedurii de insolvență;
- (h) normele care reglementează prezentarea, verificarea și admiterea creanțelor;
- (i) normele care reglementează distribuirea încasărilor rezultate din vânzarea bunurilor, rangul creanțelor și drepturile creditorilor care au obținut o satisfacere parțială după deschiderea procedurii insolvenței în temeiul unui drept real sau ca efect al unei compensări;
- (j) condițiile și efectele închiderii procedurii de insolvență, în special prin concordat;
- (k) drepturile creditorilor după închiderea procedurii de insolvență;
- (l) cui îi revine sarcina costurilor și cheltuielilor procedurii de insolvență;
- (m) **normele privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice prejudiciabile masei credale.**

Articolul [...] 8

Drepturile reale ale terților

- (1) Deschiderea procedurii de insolvență nu aduce atingere drepturilor reale al unui creditor sau terț asupra bunurilor corporale sau necorporale, mobile ori imobile – atât bunuri individual determinate, cât și constituite în universalități a căror alcătuire se poate modifica – aparținând debitorului și care se află pe teritoriul unui alt stat membru la data deschiderii procedurii.

- (2) Drepturile menționate la alineatul (1) includ în special:
- (a) dreptul de a executa sau de a solicita executarea bunurilor și de a obține câștiguri materiale dintr-o asemenea executare ori din fructele bunurilor respective, în special în temeiul unui gaj sau ipotecă;
 - (b) dreptul exclusiv de realizare a unei creanțe, în special ca urmare a gajării sau cesionării creanței cu titlu de garanție;
 - (c) dreptul de a revendica bunurile și/sau de a cere restituirea acestora din mâna oricui le-ar deține sau le-ar folosi împotriva voinței părții îndreptățite;
 - (d) dreptul real de a percepe fructele unui bun.
- (3) Este asimilat dreptului real dreptul înscris într-un registru public și opozabil terților, în virtutea căruia poate fi dobândit un drept real în sensul alineatului (1).
- (4) Alineatul (1) nu împiedică intentarea acțiunii de constatare a nulității, acțiunii în anulare sau în inopozabilitate menționate la articolul [...] 7 alineatul (2) litera (m).

Articolul [...] 9

Compensarea

- (1) Deschiderea procedurii de insolvență nu aduce atingere dreptului unui creditor de a invoca compensarea creanței sale cu cea a debitorului asupra sa, dacă o astfel de operațiune este permisă de legea aplicabilă creanței debitorului insolvent.
- (2) Alineatul (1) nu împiedică intentarea acțiunii de constatare a nulității, acțiunii în anulare sau în inopozabilitate menționate la articolul [...] 7 alineatul (2) litera (m).

Articolul [...] 10

Rezerva dreptului de proprietate

- (1) Deschiderea procedurii de insolvență împotriva cumpărătorului unui bun nu aduce atingere drepturilor vânzătorului bunului respectiv întemeiate pe o rezervă a dreptului de proprietate, dacă la data deschiderii procedurii bunul se află pe teritoriul altui stat membru decât cel în care s-a deschis procedura.
- (2) Deschiderea unei proceduri de insolvență împotriva vânzătorului unui bun, ulterior predării bunului, nu constituie o cauză de rezoluțiune a vânzării și nu împiedică cumpărătorul să dobândească dreptul de proprietate, dacă la data deschiderii procedurii bunul vândut se află pe teritoriul altui stat membru decât cel în care s-a deschis procedura.
- (3) Alineatele (1) și (2) nu împiedică intentarea acțiunii de constatare a nulității, acțiunii în anulare sau în inopozabilitate menționate la articolul [...] 7 alineatul (2) litera (m).

Articolul [...] 11

Contracte având ca obiect bunuri imobile

- (1) Efectele procedurii de insolvență asupra unui contract care conferă dreptul de a dobândi sau de a folosi un bun imobil sunt reglementate exclusiv de legea statului membru pe teritoriul căruia se află bunul imobil.
- (2) **Instanța care a inițiat procedura principală de insolvență are jurisdicția de a aproba rezilierea sau modificarea contractelor menționate la prezentul articol în cazul în care: (a) legislația statului membru care este aplicabilă contractelor respective prevede că un astfel de contract nu poate fi reziliat sau modificat decât cu aprobarea instanței care inițiază procedura de insolvență și (b) în statul membru respectiv nu s-a inițiat nicio procedură de insolvență.**

Articolul [...] 12

Sisteme de plată și piețe financiare

- (1) Fără a aduce atingere articolului [...] 8, efectele procedurii de insolvență asupra drepturilor și obligațiilor participanților la un sistem de plată sau decontare ori la o piață financiară sunt reglementate exclusiv de legea statului membru aplicabilă acelui sistem sau acelei piețe.
- (2) Alineatul (1) nu împiedică intentarea unei acțiuni de constatare a nulității, acțiuni în anulare sau în inopozabilitate a plăților sau tranzacțiilor în temeiul legii aplicabile sistemului de plată sau pieței financiare respective.

Articolul [...] 13

Contracte de muncă

- (1) Efectele procedurii de insolvență asupra unui contract de muncă și asupra unui raport de muncă sunt reglementate exclusiv de legea statului membru aplicabilă contractului de muncă.
- (2) **Instanța din statul membru în care s-ar putea iniția o procedură secundară are competența de a aproba rezilierea sau modificarea contractelor menționate la prezentul articol, chiar dacă nu a fost inițiată nicio procedură de insolvență în statul membru respectiv.**

Același principiu se aplică autorității competente, în temeiul dreptului intern, să aprobe rezilierea sau modificarea contractelor menționate la prezentul articol.

Articolul [...] 14

Efectele asupra drepturilor supuse înscrierii

Efectele procedurii de insolvență asupra drepturilor debitorului cu privire la un bun imobil, o navă sau o aeronavă, supuse înscrierii într-un registru public, sunt reglementate de legea statului membru sub autoritatea căruia este ținut registrul.

Articolul [...] 15

Brevete europene cu efect unitar și mărci comunitare

În sensul prezentului regulament, un brevet european cu efect unitar, o marcă comunitară sau orice alt drept similar prevăzut de dreptul Uniunii poate fi inclus numai în procedurile prevăzute la articolul 3 alineatul (1).

Articolul [...] 16

Acte prejudiciabile

Articolul [...] 7 alineatul (2) litera (m) nu se aplică dacă persoana care a dobândit foloase în urma unui act prejudiciabil pentru adunarea creditorilor face dovada că:

- respectivul act este supus legii altui stat membru decât cea a statului de deschidere a procedurii și
- această lege nu permite în cazul respectiv, sub nici o formă, atacarea actului respectiv.

Articolul [...] 17

Protecția terților dobânditori

Dacă, după deschiderea procedurii de insolvență, debitorul dispune cu titlu oneros:

- de un bun imobil sau
- de o navă sau o aeronavă supuse înscrierii într-un registru public sau
- de valori mobiliare a căror existență presupune înscrierea într-un registru prevăzut de lege,

valabilitatea acestui act este reglementată de legea statului pe teritoriul căruia se află bunul imobil sau sub a cărui autoritate este ținut registrul.

Articolul [...] 18

Efectele procedurii de insolvență asupra acțiunilor în justiție sau asupra procedurilor de arbitraj în desfășurare

Efectele procedurii de insolvență asupra unei acțiuni în justiție în desfășurare sau asupra unei proceduri de arbitraj în desfășurare având ca obiect un activ sau un drept care face parte din patrimoniul insolvenței debitorului sunt reglementate exclusiv de legislația statului membru în care această acțiune se derulează sau în care se desfășoară procedurile de arbitraj.

CAPITOLUL II

RECUNOAȘTEREA PROCEDURII DE INSOLVENȚĂ

Articolul [...] 19

Principiu

- (1) Orice hotărâre de deschidere a unei proceduri de insolvență pronunțată de o instanță a unui stat membru competentă în temeiul articolului 3 este recunoscută în toate celelalte state membre de îndată ce își produce efectele în statul de deschidere.

Această normă se aplică și în cazul în care debitorul, având în vedere calitatea sa, nu poate fi supus unei proceduri de insolvență în alte state membre.

- (2) Recunoașterea procedurii menționate la articolul 3 alineatul (1) nu împiedică deschiderea procedurii menționate la articolul 3 alineatul (2) de către o instanță dintr-un alt stat membru. Aceasta din urmă constituie o procedură secundară de insolvență în sensul capitolului III.

Articolul [...] 20

Efectele recunoașterii

- (1) Hotărârea de deschidere a procedurii menționate la articolul 3 alineatul (1) produce, fără îndeplinirea vreunei formalități suplimentare, în orice alt stat membru efectele pe care i le atribuie legea statului de deschidere, cu excepția cazului unei dispoziții contrare în prezentul regulament și atât timp cât nu este deschisă în celălalt stat membru nici o procedură de tipul celei menționate la articolul 3 alineatul (2).
- (2) Efectele procedurii prevăzute la articolul 3 alineatul (2) nu pot fi contestate în alte state membre. Orice limitare a drepturilor creditorilor, în special o suspendare a plății sau remiterea de datorie, poate fi opusă în ceea ce privește bunurile aflate pe teritoriul unui alt stat membru numai dacă respectivii creditori și-au exprimat acordul.

Atribuțiile [...] practicianului în insolvență

- (1) **Practicianul în insolvență desemnat de o instanță competentă în temeiul articolului 3 alineatul (1) poate exercita pe teritoriul unui alt stat membru toate atribuțiile conferite de legislația statului unde s-a inițiat procedura, atât timp cât nu a fost inițiată o altă procedură de insolvență sau nu a fost adoptată o măsură de conservare contrară, ca urmare a unei cereri de inițiere a unei proceduri de insolvență în statul respectiv. Sub rezerva articolelor [...] 8 și [...] 10, acesta poate, în special, să deplaseze activele debitorului în afara teritoriului statului membru pe care acestea se află.**
- (2) [...] **Practicianul în insolvență** desemnat de o instanță competentă în temeiul articolului 3 alineatul (2) poate solicita în orice alt stat membru, pe cale judiciară sau extrajudiciară, ca un bun mobil să fie transferat de pe teritoriul statului în care s-a deschis procedura pe teritoriul celui alt stat membru ulterior deschiderii procedurii de insolvență. Acesta poate, de asemenea, să exercite orice acțiune revocatorie care este în interesul creditorilor.
- (3) În exercitarea atribuțiilor sale, [...] **practicianul în insolvență** este obligat să respecte legea statului membru pe al cărui teritoriu intenționează să acționeze, în special cu privire la procedurile de valorificare a bunurilor. **Aceste atribuții nu pot include măsuri coercitive, decât dacă sunt dispuse de către o instanță a statului membru respectiv, sau dreptul de a pronunța o hotărâre într-o acțiune în justiție sau un litigiu.**

Articolul [...] 22

Proba desemnării [...] **practicianului în insolvență**

Desemnarea [...] **practicianului în insolvență** este dovedită printr-o copie certificată a originalului hotărârii de desemnare sau printr-un alt act doveditor eliberat de instanța competentă.

Poate fi necesară traducerea în limba oficială sau într-una din limbile oficiale ale statului membru pe al cărui teritoriu lichidatorul intenționează să acționeze. Nu se impune nici o legalizare sau altă formalitate similară.

Articolul [...] 23

Restituirea și imputația

- (1) Un creditor care, după deschiderea procedurii prevăzute la articolul 3 alineatul (1), obține prin orice mijloace, în special pe cale executorie, satisfacerea totală sau parțială a creanței sale asupra bunurilor debitorului situate pe teritoriul unui alt stat membru trebuie să restituie [...] **practicianului în insolvență** ceea ce a obținut, sub rezerva **articolelor [...] 8 și [...] 10**.
- (2) În scopul de a asigura un tratament egal al creditorilor, creditorul care a obținut în cursul unei proceduri de insolvență un dividend asupra creanței sale va participa la distribuirile efectuate în cadrul altei proceduri numai dacă creditorii de același rang sau din aceeași categorie au obținut un dividend echivalent în aceste din urmă proceduri.

Articolul 24

Instituirea registrelor de insolvență

- (1) **Statele membre instituie și mențin pe teritoriul lor unul sau mai multe registre în care sunt publicate informații privind procedurile de insolvență („registre de insolvență”). Aceste informații se publică cât mai curând după inițierea procedurilor.**
- (2) **Informațiile menționate la alineatul (1) se pun la dispoziția publicului, cu respectarea condițiilor prevăzute la articolul 27 și cuprind următoarele („informații obligatorii”):**
- (a) data inițierii procedurii de insolvență;**
 - (b) instanța care a inițiat procedura de insolvență și numărul de referință al cauzei, dacă există;**
 - (c) categoria de procedură de insolvență inițiată menționată în anexa A și, după caz, orice subcategorie relevantă de astfel de procedură inițiată în conformitate cu dreptul intern;**
 - (d) dacă competența de a iniția proceduri se întemeiază pe articolul 3 alineatul (1), alineatul (2) sau alineatul (4);**
 - (e) dacă debitorul este o societate sau o persoană juridică, denumirea acesteia, numărul de înregistrare, sediul social sau adresa de corespondență, dacă este diferită;**
 - (f) dacă debitorul este o persoană, indiferent dacă desfășoară sau nu o activitate economică independentă sau o activitate profesională, numele său, numărul de înregistrare, dacă este cazul, și adresa de corespondență sau, în cazul în care adresa este protejată, data și locul nașterii;**
 - (g) numele, adresa de corespondență sau adresa e-mail a practicianului în insolvență desemnat în cadrul procedurii, dacă s-a desemnat un practician;**

- (h) termenul de depunere a cererilor de admitere a creanțelor, dacă s-a stabilit un termen, sau o trimitere la criteriile de calculare a acestui termen;
 - (i) data de închidere a procedurii principale, dacă s-a stabilit o astfel de dată;
 - (j) instanța și, după caz, termenul de depunere a contestației în urma hotărârii de inițiere a procedurii de insolvență, în conformitate cu articolul 5, sau o trimitere la criteriile de calculare a acestui termen.
- (3) Dispozițiile alineatului (2) nu împiedică statele membre să includă documente sau informații suplimentare în registrele lor naționale de insolvență, precum descalificări ale directorilor legate de insolvență.
- (4) Statele membre nu sunt obligate să includă în registrele de insolvență informațiile menționate la alineatul (1) cu privire la persoanele fizice care nu exercită o activitate comercială sau profesională independentă și nici să pună această informație la dispoziția publicului prin sistemul de interconectare a acestor registre, cu condiția să fie informați creditorii străini cunoscuți, în conformitate cu articolul 54, despre elementele menționate la alineatul (2) litera (j).

În cazul în care un stat membru face uz de posibilitatea menționată la alineatul (4) primul paragraf, procedurile de insolvență nu afectează creanțele creditorilor străini care nu au primit informațiile menționate la primul paragraf.
- (5) Publicarea de informații în registrele prevăzute în prezentul regulament nu produce efecte juridice în afara celor prevăzute de dreptul intern și de articolul 55 alineatul (6).

Articolul 25

Interconectarea registrelor de insolvență

- (1) Printr-un act de punere în aplicare, Comisia instituie un sistem descentralizat de interconectare a registrelor de insolvență. Acest sistem se compune din registrele de insolvență și portalul european e-justiție, care servește ca punct central de acces public electronic la informațiile din sistem. Sistemul oferă un serviciu de căutare în toate limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii în scopul de a face publice informațiile obligatorii, precum și orice alte documente sau informații incluse în registrele de insolvență pe care statele membre decid să le facă publice prin intermediul portalului european e-justiție.**
- (2) Printr-un act de punere în aplicare, în conformitate cu procedura menționată la articolul 87, Comisia adoptă până la.....[48 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]:**

 - (a) specificațiile tehnice care definesc metodele de comunicare și de schimb de informații, prin mijloace electronice, pe baza specificațiilor interfeței stabilite pentru sistemul de interconectare a registrelor de insolvență;**
 - (b) măsurile tehnice de asigurare a standardelor minime de securitate din domeniul tehnologiei informației pentru comunicarea și distribuirea informațiilor în cadrul sistemului de interconectare a registrelor de insolvență;**
 - (c) criteriile minime pentru funcția de căutare propusă prin portalul european e-justiție, pe baza informațiilor prevăzute la articolul 24;**
 - (d) criteriile minime de prezentare a rezultatelor unor astfel de căutări, pe baza informațiilor prevăzute la articolul 24;**
 - (e) modalitățile și condițiile tehnice prin care serviciile furnizate de sistemul de interconectare sunt puse la dispoziție și**
 - (f) un glosar cu explicații de bază privind procedurile naționale de insolvență enumerate în anexa A.**

Articolul 26

Costurile instituirii și interconectării registrelor de insolvență

- (1) Instituirea, întreținerea și dezvoltarea viitoare a sistemului de interconectare a registrelor de insolvență se finanțează de la bugetul general al Uniunii.**
- (2) Fiecare stat membru suportă costurile de instituire și de ajustare a registrelor sale naționale de insolvență în vederea interoperabilității acestora cu portalul european e-justiție, precum și costurile de administrare, de gestionare și de întreținere a registrelor respective. Nu se aduce atingere astfel posibilității de a solicita granturi pentru finanțarea unor astfel de activități în cadrul programelor financiare ale Uniunii Europene.**

Articolul 27

Condiții de acces la informații prin intermediul sistemului de interconectare

- (1) Statele membre se asigură că informațiile obligatorii menționate la articolul 24 alineatul (2) literele (a)-(j) sunt disponibile în mod gratuit prin intermediul sistemului de registre de insolvență interconectate.**
- (2) Prezentul regulament nu împiedică statele membre să perceapă o taxă rezonabilă pentru accesarea documentelor ori a informațiilor suplimentare menționate la articolul 24 alineatul (3) prin intermediul sistemului de registre de insolvență interconectate.**
- (3) Statele membre pot condiționa accesul la informații obligatorii referitoare la persoane care nu desfășoară o activitate comercială sau profesională independentă și la persoane care exercită o activitate economică independentă sau o activitate profesională care nu are legătură cu procedura de insolvență de criterii de căutare suplimentare privind debitorul, pe lângă criteriile minime menționate la articolul 25 alineatul (2) litera (c).**

- (4) Statele membre pot impune ca accesul la informațiile menționate la alineatul (3) să fie condiționat de o cerere adresată autorității competente. Statele membre pot condiționa accesul de verificarea existenței unui interes legitim pentru accesarea acestor informații. Persoana solicitantă are posibilitatea de a înainta o cerere de informații sub formă electronică, cu ajutorul unui formular standard prin intermediul portalului e-justiție. În cazul în care este necesară dovedirea existenței unui interes legitim, persoana solicitantă are posibilitatea de a-și justifica cererea pe baza unor copii electronice ale documentelor relevante. Persoanei solicitante i se oferă un răspuns din partea autorității competente în termen de 3 zile lucrătoare.

Persoana solicitantă nu este obligată să furnizeze traduceri ale documentelor care justifică cererea sa, nici să suporte eventualele costuri ale traducerii pe care autoritatea competentă le poate genera.

Articolul [...] 28

Publicarea în alt stat membru

- (1) Practicianul în insolvență sau debitorul în posesie solicită ca notificarea hotărârii de inițiere a procedurii de insolvență și, după caz, hotărârea prin care a fost desemnat practicianul în insolvență să fie publicate în orice alt stat membru în care debitorul are un sediu, în conformitate cu procedurile de publicare în vigoare în statul membru respectiv. Prin această măsură de publicare se indică, după caz, practicianul în insolvență desemnat și se precizează dacă norma în materie de competență aplicată este cea prevăzută la articolul 3 alineatul (1) sau alineatul (2).
- (2) Practicianul în insolvență sau debitorul în posesie poate solicita ca informațiile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol să fie publicate în orice alt stat membru în cazul în care practicianul în insolvență sau debitorul în posesie consideră că este necesar în conformitate cu procedurile de publicare în vigoare în statul respectiv.

Articolul [...] 29

Înscrierea în registrele publice din alt stat membru

- (1) În cazul în care legislația unui stat membru în care debitorul are un sediu care a fost înscris într-un registru public al statului membru respectiv sau în care se află o proprietate imobiliară care aparține debitorului impune publicarea informațiilor referitoare la inițierea procedurii de insolvență menționate la articolul 28 în registrul cadastral, comercial sau în orice alt registru public, practicianul în insolvență sau debitorul în posesie ia toate măsurile necesare pentru a asigura înscrierea respectivă.**
- (2) Practicianul în insolvență sau debitorul în posesie poate solicita o astfel de înscriere în orice alt stat membru, cu condiția ca înscrierea să fie permisă de legislația statului membru în care se ține registrul respectiv.**

Articolul [...] 30

Costurile

Costurile publicității și înscrierii prevăzute la articolele [...] 28 și [...] 29 se consideră costuri și cheltuieli de procedură.

Articolul [...] 31

Executarea unei obligații în favoarea debitorului

- (1) Persoana care execută, într-un stat membru, o obligație în beneficiul debitorului supus unei proceduri de insolvență deschise într-un alt stat membru, în loc să o fi executat în beneficiul [...] **practicianului în insolvență** acelei proceduri, este considerată liberată dacă nu a avut cunoștință despre deschiderea procedurii.
- (2) Persoana care a executat această obligație înainte de realizarea publicității prevăzute la articolul [...] **28** este prezumată, până la proba contrarie, că nu a avut cunoștință despre deschiderea procedurii de insolvență; persoana care a executat obligația după realizarea publicității este prezumată, până la proba contrarie, că a avut cunoștință despre deschiderea procedurii.

Articolul [...] 32

Recunoașterea și caracterul executoriu al altor hotărâri

- (1) **Hotărârile cu privire la inițierea și închiderea unei proceduri de insolvență pronunțate de o instanță a cărei hotărâre de inițiere a procedurii este recunoscută în temeiul articolului [...] 19, precum și concordatele aprobate de o atare instanță sunt, de asemenea, recunoscute fără îndeplinirea niciunei alte formalități. Aceste hotărâri sunt executate în conformitate cu articolele 39-57, cu excepția articolelor 45 și 46 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012.**

Primul paragraf se aplică și hotărârilor care decurg în mod direct din procedura de insolvență și care au o strânsă legătură cu aceasta, chiar dacă au fost pronunțate de o altă instanță.

Primul paragraf se aplică și hotărârilor referitoare la măsurile de conservare adoptate ulterior cererii de inițiere a procedurii de insolvență sau în legătură cu aceasta.

- (2) Recunoașterea și executarea altor hotărâri decât cele menționate la alineatul (1) fac obiectul regulamentului menționat la alineatul (1), cu condiția ca regulamentul respectiv să fie aplicabil.**

Articolul [...] 33

Ordinea publică

Orice stat membru poate refuza recunoașterea unei proceduri de insolvență deschisă în alt stat membru sau executarea unei hotărâri pronunțate în cadrul unei astfel de proceduri, dacă recunoașterea sau executarea ar contraveni în mod evident ordinii publice din statul respectiv, în special principiilor sale fundamentale sau drepturilor și libertăților individuale garantate prin Constituție.

CAPITOLUL III

PROCEDURI SECUNDARE DE INSOLVENȚĂ

Articolul [...] 34

Deschiderea procedurii

În cazul în care procedura principală a fost inițiată de o instanță dintr-un stat membru și recunoscută în alt stat membru, o instanță din alt stat membru care este competentă în temeiul articolului 3 alineatul (2) poate iniția proceduri secundare de insolvență în conformitate cu dispozițiile prevăzute în prezentul capitol. În cazul în care procedura principală impune ca debitorul să fie insolubil, insolvența debitorului nu se reexaminează în statul membru în care poate fi inițiată o procedură secundară. Efectele procedurii secundare se limitează la activele debitorului situate pe teritoriul statului membru unde au fost inițiate aceste proceduri.

Articolul [...] 35

Legea aplicabilă

Cu excepția unei dispoziții contrare în prezentul regulament, legea aplicabilă procedurii secundare este cea a statului membru pe teritoriul căruia se deschide procedura secundară.

Articolul 36

Dreptul de a-și lua un angajament pentru a evita o procedură secundară

- (1) Pentru a evita inițierea unei proceduri secundare, practicianul în insolvență din procedura principală poate lua un angajament unilateral („angajamentul”) cu privire la activele aflate în statul membru în care ar putea fi inițiată o procedură secundară, conform căruia în momentul distribuirii activelor respective sau a veniturilor încasate în urma valorificării lor, va respecta drepturile de distribuție și de prioritate în temeiul dreptului intern de care ar fi dispus creditorii locali dacă s-ar fi inițiat o procedură secundară în statul membru respectiv. Angajamentul precizează premisele factice pe care se bazează, mai ales în ceea ce privește valoarea activelor aflate în statul membru vizat și variantele disponibile pentru valorificarea acelor active.**
- (2) În cazul în care a fost asumat un angajament în conformitate cu prezentul articol, legea aplicabilă distribuției veniturilor încasate din valorificarea activelor menționate la alineatul (1), priorității creanțelor creditorilor și drepturilor creditorilor în raport cu activele menționate la alineatul (1) este legea statului membru în care ar fi putut să fie inițiată procedura secundară. Momentul relevant pentru stabilirea activelor menționate la alineatul (1) este momentul luării angajamentului.**

- (3) **Angajamentul se ia în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru în care ar fi putut să fie inițiată procedura secundară sau, dacă în statul membru respectiv există mai multe limbi oficiale, în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale locului în care ar fi putut fi inițiată procedura secundară.**
- (4) **Angajamentul se ia în scris. Acesta face obiectul altor cerințe de formă, dacă există, și al cerințelor privind aprobarea în ceea ce privește distribuțiile, dacă există, valabile în statul de inițiere a procedurii principale.**
- (5) **Angajamentul este aprobat de creditorii locali cunoscuți. Regulile aplicabile majorității calificate și votării care se aplică pentru adoptarea planurilor de restructurare în temeiul legii statului membru în care ar fi putut fi inițiată o procedură secundară se aplică și pentru aprobarea angajamentului. În cazul în care acest lucru este permis de legislația națională, creditorilor ar trebui să li se permită să participe la vot prin mijloace de comunicare la distanță. Practicianul în insolvență informează creditorii locali cunoscuți cu privire la angajament, la regulile și la modalitățile de aprobare a acestuia și la aprobarea sau respingerea angajamentului.**
- (6) **Angajamentul asumat și aprobat în conformitate cu prezentul articol este opozabil față de patrimoniu. În cazul în care se inițiază o procedură secundară în conformitate cu articolele 37 și 38, practicianul în insolvență din procedura principală transferă eventualele active pe care le-a deplasat de pe teritoriul statului membru respectiv după luarea angajamentului sau, în cazul în care activele au fost deja valorificate, veniturile încasate în urma valorificării lor, către practicianul în insolvență din procedura secundară.**

- (7) **În cazul în care practicianul în insolvență și-a luat un angajament, acesta informează creditorii locali cu privire la intenția de distribuție înainte să distribuie activele și veniturile menționate la alineatul (1). Dacă informațiile nu respectă termenii angajamentului sau legea aplicabilă, orice creditor local poate contesta o astfel de distribuție în instanțele statului membru în care a fost inițiată o procedură principală în scopul de a obține o distribuție în conformitate cu termenii angajamentului și cu legea aplicabilă. În acest caz, nicio distribuție nu are loc până când instanța nu ia o decizie cu privire la contestație.**
- (8) **Creditorii locali pot înainta o cerere în fața instanțelor din statul membru în care a fost inițiată procedura principală pentru a solicita practicianului în insolvență din procedura principală să ia eventualele măsuri corespunzătoare necesare pentru a asigura respectarea termenilor angajamentului disponibile în temeiul legislației statului membru de inițiere a procedurii principale.**
- (9) **Creditorii locali pot, de asemenea, să înainteze o cerere în fața instanțelor din statul membru în care ar fi fost inițiată o procedură secundară pentru a le solicita să ia măsuri provizorii sau de conservare pentru a asigura respectarea de către practicianul în insolvență a termenilor angajamentului.**
- (10) **Practicianul în insolvență răspunde de eventualele prejudicii aduse creditorilor locali în urma nerespectării de către acesta a obligațiilor și a cerințelor prevăzute la prezentul articol.**
- (11) **În sensul prezentului articol, o autoritate care este stabilită în statul membru în care ar fi putut fi inițiată o procedură secundară și care este obligată, în temeiul Directivei 2008/94/CE, să garanteze plata creanțelor neachitate ale lucrătorilor salariați care rezultă din contracte de muncă sau raporturi de muncă este considerată a fi un „creditor local”, în cazul în care dreptul intern prevede acest lucru.**

Dreptul de a solicita deschiderea unei proceduri secundare

- (1) Deschiderea unei proceduri secundare poate fi solicitată de:**
 - (a) practicianul în insolvență din procedura principală;**
 - (b) orice altă persoană sau autoritate abilitată să solicite deschiderea unei proceduri de insolvență în virtutea legii statului membru pe al cărui teritoriu este solicitată deschiderea procedurii secundare.**
- (2) În cazul în care un angajament a devenit opozabil în conformitate cu articolul 36, solicitarea de inițiere a procedurii secundare trebuie depusă în termen de 30 de zile de la primirea notificării cu privire la aprobarea angajamentului.**

Articolul 38

Hotărârea de a deschide o procedură secundară

- (1) Instanța sesizată cu o cerere de inițiere a unei proceduri secundare notifică acest lucru de îndată practicianului în insolvență sau debitorului în posesie din procedura principală și îi oferă posibilitatea de a fi audiat cu privire la cerere.**
- (2) În cazul în care practicianul în insolvență din procedura principală și-a luat un angajament în conformitate cu articolul 36, instanța menționată la alineatul (1) nu inițiază, la solicitarea practicianului în insolvență, o procedură secundară dacă consideră că angajamentul protejează în mod corespunzător interesele generale ale creditorilor locali.**

- (3) În cazul în care s-a dispus suspendarea temporară a unei proceduri de executare individuale pentru a permite desfășurarea de negocieri între debitor și creditorii acestuia, instanța, la solicitarea practicianului în insolvență sau a debitorului în posesie, poate suspenda inițierea procedurii secundare timp de maxim trei luni, cu condiția să existe măsuri adecvate de protecție a intereselor creditorilor locali.**

Instanța menționată la alineatul (1) poate dispune măsuri de conservare pentru a proteja interesele creditorilor locali, impunând practicianului în insolvență sau debitorului în posesie să nu deplaseze sau să nu înstrăineze niciun activ situat în statul membru în care se află sediul acestuia, cu excepția cazului în care acest lucru se face în cadrul activităților comerciale obișnuite. De asemenea, instanța poate dispune măsuri de protecție a interesului creditorilor locali în timpul unei suspendări, cu excepția cazului în care acest lucru este incompatibil cu normele naționale de procedură civilă.

Suspendarea inițierii procedurii secundare se revocă în instanță din proprie inițiativă a acesteia sau la solicitarea oricărui creditor dacă, pe parcursul suspendării, s-a încheiat un acord în cadrul negocierilor menționate la primul paragraf.

Suspendarea poate fi revocată de instanță din proprie inițiativă sau la solicitarea oricărui creditor dacă continuarea suspendării prejudiciază drepturile creditorului, în special dacă negocierile au fost perturbate, dacă s-a dovedit că este puțin probabil ca acestea să se încheie sau dacă practicianul în insolvență sau debitorul în posesie a încălcat interzicerea de a-și înstrăina activele sau de a le deplasa de pe teritoriul statului membru în care se află sediul.

- (4) **La solicitarea practicianului în insolvență din procedura principală, instanța menționată la alineatul (1) poate iniția un tip de procedură de insolvență menționat în anexa A, altul decât cel solicitat inițial, dacă sunt îndeplinite condițiile privind inițierea acestui alt tip de procedură în temeiul dreptului intern și cu condiția ca această procedură să fie cea mai potrivită, ținând seama de interesele creditorilor locali și de coerența dintre procedura de insolvență principală și cea secundară. Se aplică articolul 34 teza a doua.**

Articolul 39

Controlul jurisdicțional al hotărârii de inițiere a procedurii secundare

Practicianul în insolvență din procedura principală poate contesta hotărârea de a iniția o procedură secundară în instanța statului membru în care a fost inițiată procedura secundară, pe motiv că instanța nu a respectat condițiile și cerințele de la articolul 38.

Articolul [...] 40

Plata în avans a costurilor și cheltuielilor

Dacă legea statului membru pe al cărui teritoriu se solicită deschiderea unei proceduri secundare impune ca activul debitorului să fie suficient pentru a acoperi total sau parțial costurile și cheltuielile procedurii, instanța sesizată cu o asemenea cerere poate impune ca solicitantul să plătească un avans din costuri sau să depună o garanție corespunzătoare.

Articolul 41

Cooperarea și comunicarea între practicienii în insolvență

- (1) Practicianul în insolvență din procedura principală și practicianul sau practicienii în insolvență din procedura secundară privind același debitor cooperează în măsura în care o astfel de cooperare nu este incompatibilă cu normele aplicabile procedurii respective. O astfel de cooperare poate lua orice formă, inclusiv încheierea de acorduri sau protocoale.**
- (2) În punerea în aplicare a cooperării instituite la alineatul (1), practicienii în insolvență:**
 - (a) își comunică reciproc, cât de curând posibil, orice informații care ar putea fi relevante pentru cealaltă procedură, în special orice progres înregistrat în depunerea și verificarea cererilor de admitere a creanțelor și toate măsurile care vizează salvarea sau restructurarea debitorului ori încheierea procedurilor, cu condiția să se ia măsuri adecvate pentru protejarea informațiilor confidențiale;**
 - (b) analizează posibilitatea restructurării debitorului și, în cazul în care există această posibilitate, coordonează elaborarea și punerea în aplicare a unui plan de restructurare;**
 - (c) coordonează administrarea valorificării sau utilizării activelor și a activității debitorului; practicianul în insolvență din cadrul procedurii secundare este obligat să permită, în timp util, practicianului în insolvență din cadrul procedurii principale să își prezinte propunerile referitoare la valorificarea sau utilizarea bunurilor din procedura secundară.**
- (3) Alineatele (1) și (2) se aplică mutatis mutandis în situațiile în care, în procedura principală sau în procedurile secundare de insolvență sau într-una dintre procedurile teritoriale de insolvență care vizează același debitor și care au fost inițiate în același timp, debitorul rămâne în posesia activelor sale.**

Articolul 42

Cooperarea și comunicarea între instanțe

- (1) În scopul de a facilita coordonarea procedurilor principale și teritoriale sau secundare de insolvență care vizează același debitor, instanța care are pe rol o cerere de inițiere a unei proceduri de insolvență sau care a inițiat o astfel de procedură cooperează cu orice altă instanță care are pe rol o procedură de insolvență sau care a inițiat o astfel de procedură, în măsura în care cooperarea nu este incompatibilă cu normele aplicabile fiecăreia dintre proceduri. În acest scop, instanțele pot, după caz, să numească o persoană independentă sau un organism independent care acționează în conformitate cu instrucțiunile acestora, cu condiția ca acest lucru să nu fie incompatibil cu normele care le sunt aplicabile.**
- (2) În punerea în aplicare a cooperării redată la alineatul (1), instanțele sau orice persoană sau organism numite să acționeze în conformitate cu instrucțiunile acestora, după cum se menționează la alineatul (1), pot să comunice direct sau să își solicite informații ori asistență în mod direct cu condiția ca această comunicare să respecte drepturile procedurale ale părților și confidențialitatea informațiilor.**
- (3) Cooperarea menționată la alineatul (1) poate fi pusă în aplicare prin orice mijloace pe care instanța le consideră adecvate. Aceasta poate viza, în special**

 - (a) coordonarea în ceea ce privește numirea practicienilor în insolvență;**
 - (b) comunicarea de informații prin orice mijloc considerat adecvat de către instanță;**
 - (c) coordonarea administrării și supravegherii activelor și a activității debitorului;**
 - (d) coordonarea desfășurării ședințelor de judecată;**
 - (e) coordonarea aprobării protocoalelor, după caz.**

Articolul 43

Cooperarea și comunicarea între practicienii în insolvență și instanțe

- (1) **În scopul de a facilita coordonarea procedurilor principale, teritoriale și secundare de insolvență inițiate cu privire la același debitor,**
- (a) **practicianul în insolvență din procedura principală cooperează și comunică cu orice instanță care are pe rol o cerere de inițiere a unei proceduri secundare sau care a inițiat o astfel de procedură;**
 - (b) **practicianul în insolvență din procedura teritorială sau secundară de insolvență cooperează și comunică cu instanța care are pe rol o cerere de a iniția o procedură principală sau care a deschis o astfel de procedură și**
 - (c) **practicianul în insolvență din procedura teritorială sau secundară de insolvență cooperează și comunică cu instanța care are pe rol o cerere de a iniția o altă procedură teritorială sau secundară sau care a inițiat o astfel de procedură.**
- În fiecare caz, în măsura în care această cooperare și comunicare nu sunt incompatibile cu normele aplicabile fiecăreia dintre proceduri și nu presupun niciun conflict de interese.**
- (2) **Cooperarea menționată la alineatul (1) poate fi pusă în aplicare prin orice mijloace adecvate, precum cele care figurează la articolul 42 alineatul (3).**

Articolul 44

Costurile cooperării și comunicării

Articolele 42 și 43 nu pot duce la imputarea reciprocă, între instanțe, a costurilor cooperării și comunicării.

Articolul [...] 45

Exercitarea drepturilor creditorilor

- (1) Orice creditor poate să-și înregistreze cererea de admitere a creanței sale în cadrul procedurii principale și al oricărei proceduri secundare.
- (2) [...] **Practicienii în insolvență** din cadrul procedurii principale și din procedurile secundare vor înregistra în cadrul altor proceduri cererile de admitere a creanțelor care fuseseră deja înregistrate în cadrul procedurii pentru care au fost desemnați, cu condiția ca prin aceasta să fie servite interesele creditorilor din cadrul acestor din urmă proceduri, sub rezerva dreptului creditorilor de a se opune acestui lucru sau de a retrage înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor, în cazul în care legea aplicabilă prevede această posibilitate.
- (3) [...] **Practicianul în insolvență** din procedura principală sau din cea secundară este abilitat să participe, cu același titlu ca orice alt creditor, la o altă procedură, în special luând parte la adunarea creditorilor.

Suspendarea procesului de valorificare a activelor

- (1) Instanța care a deschis procedura secundară suspendă în tot sau în parte operațiunile de [...] **valorificare a activelor**, la cererea [...] **practicianului în insolvență** din cadrul procedurii principale, sub rezerva posibilității de a solicita [...] **practicianului în insolvență** din procedura principală să ia toate măsurile corespunzătoare pentru a apăra interesele creditorilor din procedura secundară și ale anumitor grupuri de creditori. Cererea [...] **practicianului în insolvență** din procedura principală poate fi respinsă numai dacă este în mod clar lipsită de interes pentru creditorii din procedura principală. Suspendarea [...] **valorificării activelor** poate fi dispusă pentru o perioadă maximă de trei luni. Ea poate fi prelungită sau reînnoită pentru perioade cu aceeași durată.
- (2) Instanța prevăzută la alineatul (1) dispune încetarea suspendării operațiunilor de [...] **valorificare a activelor**:
- la cererea [...] **practicianului în insolvență** din procedura principală;
 - din oficiu, la cererea unui creditor sau la cererea [...] **practicianului în insolvență** din procedura secundară dacă se consideră că măsura nu mai este justificată, în special, de interesele creditorilor din procedura principală sau din procedura secundară.

Competența practicianului în insolvență de a propune planuri de restructurare

- (1) În cazul în care legislația statului membru în care a fost inițiată o procedură secundară permite închiderea unei astfel de proceduri fără lichidare prin intermediul unui plan de salvare, al unui concordat sau al unei măsuri comparabile, practicianului în insolvență din procedura principală i se conferă competența de a propune el însuși o astfel de măsură în conformitate cu procedura din statul membru respectiv.**
- (2) Orice limitare a drepturilor creditorilor, precum moratoriul sau remiterea de datorie, decurgând din adoptarea uneia dintre măsurile menționate la alineatul (1) și propuse în procedura secundară, își produce efectele asupra bunurilor debitorului care nu sunt incluse în această procedură numai cu acordul tuturor creditorilor interesați.**

Articolul 48

Impactul închiderii procedurii de insolvență

- (1) Fără a aduce atingere articolului 49, închiderea procedurii de insolvență nu împiedică continuarea altei proceduri de insolvență vizând același debitor care este încă în desfășurare la acel moment.**
- (2) În cazul în care o procedură de insolvență care vizează o persoană juridică sau o societate din statul membru în care se află sediul social al persoanei juridice sau al societății respective ar implica dizolvarea persoanei juridice sau a societății, respectiva persoană juridică sau societate nu încetează să existe până la închiderea oricărei alte proceduri de insolvență care vizează același debitor sau până când practicianul sau practicienii în insolvență din procedurilor respective și-au dat acordul pentru dizolvare.**

Articolul [...] 49

Surplusul de bunuri din procedura secundară

Dacă [...] **valorificarea activelor** din procedura secundară permite satisfacerea tuturor creanțelor admise în cadrul acestei proceduri, [...] **practicianul în insolvență** desemnat din această procedură transferă imediat surplusul de bunuri către [...] **practicianul în insolvență** din procedura principală.

Articolul [...] 50

Deschiderea ulterioară a procedurii principale

Dacă procedura menționată la articolul 3 alineatul (1) se deschide după deschiderea procedurii menționate în articolul 3 alineatul (2), într-un alt stat membru, procedurii deschise inițial i se aplică articolele [...] **41, 45-47 și 49**, dacă stadiul acestei proceduri permite acest lucru.

Articolul [...] 51

Transformarea procedurii secundare

- (1) **La solicitarea practicianului în insolvență din procedura principală, instanța din statul membru în care a fost deschisă o procedură secundară poate să dispună transformarea procedurii secundare în alt tip de procedură de insolvență menționată în anexa A, atâta timp cât sunt îndeplinite condițiile privind inițierea acestui tip de procedură în temeiul dreptului intern și cât acest nou tip de procedură este cel optim în scopul de a ține seama de interesele creditorilor locali și în scopul coerenței dintre procedura de insolvență principală și cea secundară.**
- (2) **Cu ocazia analizării solicitării, instanța poate cere informații practicienilor în insolvență implicați în ambele proceduri.**

Articolul [...] 52

Măsuri de conservare

Dacă instanța dintr-un stat membru competentă în temeiul articolului 3 alineatul (1) desemnează un lichidator provizoriu pentru a asigura conservarea bunurilor debitorului, acest lichidator provizoriu este împuternicit să solicite adoptarea oricăror măsuri de protejare și conservare a bunurilor debitorului aflate pe teritoriul unui alt stat membru, prevăzute de legea statului respectiv, pe perioada cuprinsă între data introducerii cererii de deschidere a unei proceduri de insolvență și data pronunțării hotărârii de deschidere a procedurii.

CAPITOLUL IV

INFORMAREA CREDITORILOR ȘI ÎNREGISTRAREA CERERILOR DE ADMITERE A CREAŢELOR LOR

Articolul [...] 53

Dreptul de înregistrare a cererilor de admitere a creanțelor

Orice creditor care își are reședința obișnuită, domiciliul sau sediul social într-un alt stat membru decât statul în care s-a inițiat procedura, inclusiv autoritățile fiscale și autoritățile de securitate socială din statele membre („creditor străin”), poate depune o cerere de admitere a creanței în cadrul procedurii de insolvență, prin orice mijloc de comunicare care este acceptat de legea statului în care s-a inițiat procedura. Reprezentarea de către un avocat sau de un alt practician în domeniul dreptului nu este obligatorie în scopul exclusiv al depunerii cererilor de admitere a creanțelor.

Obligația de informare a creditorilor

- (1) De îndată ce s-a deschis o procedură de insolvență într-un stat membru, instanța competentă din acel stat sau [...] **practicianul în insolvență** desemnat de aceasta îi va informa imediat pe creditorii cunoscuți care au reședința obișnuită, domiciliul sau sediul social în celelalte state membre.
- (2) Informarea, realizată prin transmiterea unei notificări individuale, include în special termenele limită, sancțiunile prevăzute în legătură cu aceste termene limită, organul sau autoritatea abilitată să înregistreze cererile de admitere a creanțelor și celelalte măsuri prevăzute. Notificarea indică și eventuala obligație a creditorilor cu creanțe garantate sau privilegiați de a înregistra cererea de admitere a propriilor creanțe. **Notificarea include și o copie a formularului-tip de depunere a cererii menționat la articolul 55 sau informații referitoare la locul unde este disponibil formularul respectiv.**
- (3) **Informațiile menționate la prezentul articol se furnizează pe baza formularului-tip de notificare, care urmează să se stabilească în conformitate cu articolul 88. Formularul se publică pe portalul european e-justiție și se intitulează „Notificare privind procedura de insolvență”, denumire existentă în toate limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii. Formularul se transmite în limba oficială a statului în care s-a inițiat procedura de insolvență sau, dacă există mai multe limbi oficiale în acel stat membru, în limbile oficiale sau într-una dintre limbile oficiale ale locului în care s-a inițiat procedura de insolvență, sau într-o altă limbă pe care statul membru respectiv a indicat că o acceptă, în conformitate cu articolul 55 alineatul (5), în cazul în care se poate presupune că această limbă este mai ușor de înțeles pentru creditorii străini.**
- (4) **În cazul procedurii de insolvență referitoare la persoanele fizice care nu exercită o activitate comercială sau profesională, utilizarea formularului-tip menționat la prezentul articol nu este obligatorie, cu condiția ca creditorilor să nu li se impună să își depună cererile de admitere a creanței pentru a se ține seama în cadrul procedurii de datoriile către aceștia.**

Procedura de depunere a cererilor de admitere a creanțelor

- (1) Orice creditor străin poate depune o cerere de admitere a creanțelor folosind formularul-tip de depunere a cererii de admitere a creanțelor, care urmează să fie stabilit în conformitate cu articolul 88. Formularul se intitulează „Depunerea cererilor de admitere a creanțelor”, denumire existentă în toate limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii.
- (2) Formularul-tip de cerere menționat la alineatul (1) cuprinde următoarele informații:
- (a) numele, adresa de corespondență, adresa e-mail, dacă există, numărul personal de identificare, dacă există, precum și datele bancare ale creditorului menționat la alineatul (1);
 - (b) valoarea creanței, cu specificarea plății principale și, după caz, a dobânzii, și data la care s-a născut creanța, precum și data la care aceasta a devenit scadentă, dacă aceste date diferă;
 - (c) dacă se percepe dobândă, rata dobânzii, natura juridică sau contractuală a acesteia, perioada pentru care se percepe dobândă și suma dobânzii cu capitalizare;
 - (d) dacă sunt generate costuri cu ocazia declarării creanței, înaintea inițierii procedurii, valoarea și detalierea acestor costuri;
 - (e) natura creanței;
 - (f) dacă se revendică statutul de creditor preferențial și temeiul unei astfel de revendicări;

- (g) dacă se susține că există o garanție reală sau o rezervă a dreptului de proprietate în ceea ce privește creanța și, în caz afirmativ, care sunt activele acoperite de garanția invocată, data la care a fost acordată garanția și, în cazul în care garanția a fost înregistrată, numărul de înregistrare și**
- (h) dacă se solicită o compensare și, în caz afirmativ, valorile creanțelor reciproce existente la data inițierii procedurii de insolvență, data la care s-au născut creanțele și valoarea netă a compensării solicitate.**

Formularul-tip de cerere este însoțit de copii ale documentelor justificative, în cazul în care există.

- (3) În formularul-tip de cerere se menționează că furnizarea de informații privind datele bancare ale creditorului și numărul personal de identificare al creditorului, menționate la alineatul 2 litera (a), nu este obligatorie.**
- (4) În cazul în care un creditor își depune cererea de admitere a creanței în alt mod decât cu ajutorul formularului-tip menționat la alineatul (1), cererea sa conține informațiile menționate la alineatul (2).**
- (5) Cererile pot fi depuse în orice limbă oficială a Uniunii Europene. Instanța, practicianul în insolvență sau debitorul în posesie poate solicita creditorului să furnizeze o traducere în limba oficială a statului membru de inițiere a procedurii de insolvență sau, în cazul în care în statul membru respectiv există mai multe limbi oficiale, în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale locului în care a fost inițiată procedura de insolvență sau în altă limbă pe care statul membru a indicat că o poate accepta. Fiecare stat membru indică dacă acceptă oricare limbă oficială a instituțiilor Uniunii, alta decât cea proprie, pentru depunerea cererilor.**

- (6) Cererile se depun în termenul prevăzut de legea statului membru în care s-a inițiat procedura de insolvență. În cazul unui creditor străin, termenul respectiv nu va fi mai scurt de 30 de zile de la data publicării hotărârii de inițiere a procedurii de insolvență în registrul de insolvență din statul membru în care s-a inițiat procedura. În cazul în care un stat membru invocă articolul 24 alineatul (4), termenul respectiv nu va fi mai scurt de 30 zile de la informarea creditorului în temeiul articolului 54.
- (7) Atunci când are îndoieli cu privire la o cerere depusă în conformitate cu prezentul articol, instanța, practicianul în insolvență sau debitorul în posesie acordă creditorului posibilitatea de a furniza dovezi suplimentare privind existența și cuantumul creanței.

[...]

CAPITOLUL V

PROCEDURILE PRIVIND INSOLVENȚA APLICABILE MEMBRILOR UNUI GRUP DE SOCIETĂȚI

Secțiunea 1 Cooperare și comunicare

Articolul 56

Cooperarea și comunicarea între practicienii în insolvență

- (1) În cazul în care procedura de insolvență se referă la două sau mai multe societăți care fac parte dintr-un grup, practicianul în insolvență desemnat în cadrul procedurii care vizează una dintre societățile grupului cooperează cu practicianul în insolvență desemnat în cadrul procedurii care vizează o altă societate din același grup, în măsura în care o astfel de cooperare este oportună pentru a facilita administrarea eficace a procedurii, nu este incompatibilă cu normele aplicabile unor astfel de proceduri și nu antrenează niciun conflict de interese. Această cooperare poate lua orice formă, inclusiv încheierea de acorduri sau protocoale.
- (2) În punerea în aplicare a cooperării instituite la alineatul (1), practicienii în insolvență
- (a) își comunică reciproc, cât mai curând posibil, orice informații care ar putea fi relevante pentru cealaltă procedură, cu condiția să se ia măsuri adecvate pentru protejarea informațiilor confidențiale;
 - (b) analizează eventualele posibilități de a coordona administrarea și supravegherea activității societăților membre ale grupului care sunt vizate de procedura de insolvență, iar în cazul în care există această posibilitate, coordonează administrarea și supravegherea respectivă;
 - (c) analizează eventualele posibilități de a restructura societățile membre ale grupului care sunt vizate de procedura de insolvență, iar în cazul în care există această posibilitate, coordonează propunerea și negocierea unui plan coordonat de restructurare;

În sensul literelor (b) și (c), toți practicienii în insolvență menționați la alineatul (1) sau o parte din ei pot conveni să acorde atribuții suplimentare unui practician în insolvență desemnat în cadrul uneia dintre proceduri în cazul în care un astfel de acord este permis de normele aplicabile fiecăreia dintre proceduri. De asemenea, aceștia pot să cadă de acord asupra împărțirii între ei a anumitor sarcini, în cazul în care o astfel de alocare de sarcini este permisă de normele aplicabile fiecăreia dintre proceduri.

Articolul 57

Cooperarea și comunicarea între instanțe

- (1) În cazul în care procedurile de insolvență se referă la două sau mai multe societăți care fac parte dintr-un grup, instanța care a inițiat o astfel de procedură cooperează cu orice altă instanță care are pe rol o cerere de inițiere a procedurii ce vizează o altă societate a aceluiași grup sau care a inițiat o astfel de procedură, în măsura în care cooperarea este oportună pentru a facilita administrarea eficace a procedurii, nu este incompatibilă cu normele care se aplică acestor proceduri și nu presupune niciun conflict de interese. În acest scop, instanțele pot, după caz, să numească o persoană independentă sau un organism independent care să acționeze în conformitate cu instrucțiunile acestora, cu condiția ca acest lucru să nu fie incompatibil cu normele care le sunt aplicabile.**
- (2) În punerea în aplicare a cooperării redată la alineatul (1), instanțele sau orice persoană sau organism numite să acționeze în numele acestora, după cum se menționează la alineatul (1), pot să comunice direct sau să își solicite informații ori asistență în mod direct și reciproc, cu condiția ca această comunicare să respecte drepturile procedurale ale părților și confidențialitatea informațiilor.**

- (3) Cooperarea menționată la alineatul (1) poate fi pusă în aplicare prin orice mijloace pe care instanța le consideră adecvate, inclusiv
- (a) coordonarea în ceea ce privește numirea practicienilor în insolvență;
 - (b) comunicarea de informații prin orice mijloc considerat adecvat de către instanță;
 - (c) coordonarea administrării și a supravegherii activelor și activităților societăților care fac parte din grup;
 - (d) coordonarea desfășurării ședințelor de judecată;
 - (e) coordonarea aprobării protocoalelor, după caz.

Articolul 58

Cooperarea și comunicarea între practicienii în insolvență și instanțe

Practicianul în insolvență desemnat în cadrul unei proceduri de insolvență care vizează o societate membră a unui grup

- (a) cooperează și comunică cu orice altă instanță care are pe rol o cerere de inițiere a unei proceduri ce vizează o altă societate membră a aceluiași grup sau care a inițiat o astfel de procedură și
 - (b) poate solicita instanței informații privind procedura care vizează cealaltă societate membră a grupului sau asistență privind procedura în cadrul căreia a fost desemnat,
- în măsura în care o astfel de cooperare și comunicare sunt oportune pentru a facilita administrarea efectivă a procedurilor, nu implică niciun conflict de interese și nu sunt incompatibile cu normele care li se aplică.**

Articolul 59

Costurile cooperării și comunicării în cadrul procedurii care vizează societăți membre ale unui grup

Costurile cooperării și comunicării prevăzute la articolele 56-60, generate de un practician în insolvență sau de o instanță, se consideră costuri și cheltuieli aferente procedurii respective.

Articolul 60

Competențele administratorului de insolvență în cadrul procedurii care vizează societăți membre ale unui grup

- (1) Practicianul în insolvență desemnat în cadrul unei proceduri de insolvență inițiate cu privire la o societate membră a unui grup poate, în măsura în care acest lucru este oportun pentru a facilita administrarea eficace a procedurii,**
 - (a) să fie audiat în cadrul oricărei proceduri inițiate cu privire la orice altă societate membră a aceluiași grup;**
 - (b) să solicite o suspendare a oricărei măsuri legate de valorificarea activelor în cadrul procedurii inițiate cu privire la orice altă societate membră a aceluiași grup, cu condiția ca:**
 - (i) să se propună un plan de restructurare pentru toate sau pentru unele dintre societățile membre ale grupului cu privire la care a fost inițiată procedura de insolvență în temeiul articolului 56 alineatul (2) litera (c) și acesta să prezinte șanse rezonabile de succes;**
 - (ii) această suspendare să fie necesară pentru a se asigura punerea în aplicare corespunzătoare a planului;**

- (iii) planul să fie în beneficiul creditorilor în cadrul procedurii pentru care se solicită suspendarea și
 - (iv) nici procedura de insolvență în care practicianul în insolvență menționat la prezentul articol alineatul (1) a fost numit și nici procedura în legătură cu care se solicită suspendarea nu fac obiectul coordonării în temeiul prezentului capitol secțiunea 2;
- (c) să solicite inițierea unei proceduri de coordonare a grupului în conformitate cu articolul 61.
- (2) Instanța care a inițiat procedura menționată la alineatul (1) litera (b) suspendă orice măsură legată de valorificarea activelor în cadrul procedurii, total sau parțial, dacă consideră că sunt îndeplinite condițiile menționate la alineatul (1) litera (b).

Înainte de a pronunța suspendarea, instanța audiază practicianul în insolvență desemnat în cadrul procedurii pentru care se solicită suspendarea. O astfel de suspendare poate fi pronunțată pentru orice perioadă, care să nu depășească trei luni, pe care instanța o consideră oportună și care este compatibilă cu normele aplicabile procedurii.

Instanța care pronunță suspendarea poate solicita practicianului în insolvență menționat la alineatul (1) să ia orice măsură adecvată disponibilă în temeiul dreptului intern pentru a garanta interesele creditorilor din cadrul procedurii.

Instanța poate prelungi durata suspendării pe perioada sau perioadele pe care le consideră oportune și care sunt compatibile cu normele aplicabile procedurilor, cu condiția îndeplinirii în continuare a condițiilor menționate la alineatul (1) litera (b) punctele (ii)-(iv) și ca durata totală a suspendării (perioada inițială împreună cu oricare astfel de prelungiri) să nu depășească șase luni.

Secțiunea 2: Coordonare

2.1 Procedura

Articolul 61

Solicitarea inițierii procedurii de coordonare a grupului

- (1) Se poate solicita procedura de coordonare a grupului în orice instanță care are competență în ceea ce privește procedura de insolvență referitoare la o societate care face parte dintr-un grup de către un practician în insolvență desemnat în procedura de insolvență inițiată în legătură cu o societate care face parte din grup.**
- (2) Această solicitare se face în conformitate cu condițiile prevăzute de dreptul procedurii în care a fost numit practicianul în insolvență.**
- (3) Solicitarea menționată la alineatul (1) este însoțită de:**
 - (a) o propunere cu privire la persoana care urmează să fie nominalizată drept coordonator, detalii privind eligibilitatea acesteia în temeiul articolului 71, detalii privind calificarea acesteia și acordul scris al acesteia de a acționa în calitate de coordonator;**
 - (b) o schiță a propunerii de coordonare a grupului și, în mod special, a motivelor pentru care se îndeplinesc condițiile care figurează la articolul 63 alineatul (1);**
 - (c) o listă a practicienilor în insolvență numiți în legătură cu societățile din cadrul grupului și, după caz, instanțele și autoritățile competente implicate în procedura de insolvență referitoare la societățile din cadrul grupului;**
 - (d) o schiță a costurilor estimate ale propunerii de coordonare a grupului și estimarea părții pe care urmează să o plătească fiecare dintre societățile din cadrul grupului.**

Articolul 62

Regula de prioritate

Fără a aduce atingere articolului 66, în cazul în care inițierea de proceduri de coordonare a grupului se solicită la instanțe din state membre diferite, orice instanță în afara instanței sesizate prima dată își declină competența în favoarea instanței respective.

Articolul 63

Notificarea din partea instanței sesizate

- (1) Instanța sesizată cu privire la o solicitare de inițiere a procedurii de coordonare a grupului notifică, cât mai curând posibil, practicienilor în insolvență numiți în legătură cu societățile din cadrul grupului solicitarea de inițiere a procedurii de coordonare a grupului și coordonatorul propus, astfel cum se indică în solicitarea menționată la articolul 61 alineatul (3) litera (c), cu condiția să fie convinsă că**
 - (a) inițierea unei astfel de proceduri este oportună pentru facilitarea administrării efective a procedurilor de insolvență referitoare la diferiții membri ai grupului;**
 - (b) niciun creditor al niciunei societăți din cadrul grupului a cărui participare la procedură este anticipată nu este probabil să fie dezavantajat din punct de vedere financiar prin includerea societății respective în această procedură și**
 - (c) coordonatorul propus îndeplinește cerințele stabilite la articolul 71.**
- (2) Notificarea menționată la alineatul (1) enumeră elementele menționate la articolul 61 alineatul (3) literele (a)-(d).**
- (3) Notificarea menționată la alineatul (1) se trimite prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.**
- (4) Instanța sesizată acordă practicienilor în insolvență posibilitatea de a fi audiați.**

Articolul 64

Obiecții din partea practicienilor în insolvență

- (1) Practicienii în insolvență numiți în legătură cu orice societate din cadrul grupului pot aduce obiecții, respectiv, față de:
- (a) includerea în cadrul procedurii coordonate a grupului a procedurii de insolvență în legătură cu care au fost numiți sau
 - (b) persoana propusă drept coordonator.
- (2) Obiecțiile în temeiul alineatului (1) se adresează instanței menționate la articolul 63 în termen de 30 de zile de la primirea avizului privind solicitarea de deschidere a procedurii de coordonare a grupului de către practicianul în insolvență menționat la alineatul (1).
- Obiecțiile se pot adresa prin intermediul formularului-tip instituit în conformitate cu articolul 88.
- (3) Anterior adoptării deciziei de a participa sau de a nu participa la coordonare, în conformitate cu alineatul (1), practicienii în insolvență obțin toate aprobările care pot fi impuse în temeiul dreptului statului membru în care a fost inițiată procedura de insolvență în legătură cu care au fost numiți.

Articolul 65

Consecințe ale obiectării la includerea în coordonarea grupului

- (1) În cazul în care un practician în insolvență a adus obiecții față de includerea procedurii în legătură cu care a fost numit în procedura de coordonare a grupului, procedura respectivă nu se include în procedura de coordonare a grupului.**
- (2) Competența instanței menționate la articolul 68 sau a coordonatorului care reiese din procedura respectivă nu produce efecte în privința societății respective și nu implică niciun fel de costuri pentru societatea respectivă.**

Articolul 66

Alegerea instanței pentru procedura de coordonare a grupului

- (1) În cazul în care cel puțin două treimi din numărul total al practicienilor în insolvență numiți în procedurile de insolvență ale societăților din cadrul grupului sunt de acord că instanța competentă dintr-un alt stat membru este cea mai adecvată pentru inițierea procedurii de coordonare a grupului, instanța respectivă are competență exclusivă.**
- (2) Alegerea instanței se face prin acord comun în scris sau verbal cu confirmare scrisă. Aceasta se poate face până la inițierea procedurii de coordonare a grupului în conformitate cu articolul 68.**
- (3) Orice instanță în afara celei sesizate în temeiul alineatului (1) își declină competența în favoarea instanței respective.**
- (4) Solicitarea de inițiere a procedurii de coordonare se transmite instanței convenite în conformitate cu articolul 61.**

Articolul 67

Consecințe ale obiecțiilor la propunerea de coordonator

În cazul în care un practician în insolvență obiectează față de persoana propusă în calitate de coordonator fără să obiecteze și față de includerea în procedura de coordonare a grupului a societății în legătură cu care a fost numit, instanța se poate abține de la numirea persoanei respective și poate invita practicianul sau practicienii în insolvență care au adus obiecția să prezinte o nouă solicitare în conformitate cu articolul 61 alineatul (3).

Articolul 68

Decizia de inițiere a procedurii de coordonare a grupului

- (1) După expirarea perioadei menționate la articolul 64 alineatul (2), instanța poate iniția procedura de coordonare a grupului în cazul în care este convinsă de îndeplinirea condițiilor de la articolul 63 alineatul (1). În acest caz, instanța**
 - (a) numește un coordonator;**
 - (b) hotărăște cu privire la cadrul coordonării;**
 - (c) hotărăște cu privire la estimarea costurilor și la partea pe care trebuie să o plătească fiecare societate din cadrul grupului.**
- (2) Decizia de inițiere a procedurii de coordonare a grupului se notifică practicienilor în insolvență participanți și coordonatorului.**

Articolul 69

Opțiunea de participare ulterioară a practicienilor în insolvență

- (1) Orice practician în insolvență poate solicita, după hotărârea instanței menționate la articolul 68 și în conformitate cu dreptul său intern, includerea procedurii în legătură cu care a fost numit în cazul în care**
 - (a) a existat o obiecție la includerea procedurii de insolvență în cadrul procedurii de coordonare a grupului sau**
 - (b) procedura de insolvență în legătură cu un membru al grupului a fost inițiată după ce instanța a inițiat procedura de coordonare a grupului.**
- (2) Fără a aduce atingere alineatului (4), coordonatorul poate răspunde favorabil unei astfel de solicitări după consultarea practicienilor în insolvență implicați dacă**
 - (a) este convins că, ținând cont de stadiul la care a ajuns procedura de coordonare a grupului la momentul solicitării, criteriile care figurează la articolul 63 alineatul (1) literele (a) și (b) sunt satisfăcute sau**
 - (b) toți practicienii în insolvență implicați sunt de acord, în condițiile prevăzute în dreptul lor intern.**
- (3) Coordonatorul informează instanța și practicienii în insolvență participanți cu privire la decizia sa, în conformitate cu alineatul (2), precum și cu privire la motivele pe care se bazează aceasta.**
- (4) Orice practician în insolvență participant sau orice practician în insolvență a cărui cerere de includere în procedura de coordonare a grupului a fost respinsă poate contesta hotărârea menționată la alineatul (2) în conformitate cu procedura stabilită în temeiul dreptului statului membru în care s-a inițiat procedura de coordonare a grupului.**

Articolul 70

Recomandări și planul de coordonare a grupului

- (1) Pe durata desfășurării procedurii de insolvență pentru care sunt responsabili, practicienii în insolvență țin seama de recomandările coordonatorului și de conținutul planului de coordonare a grupului menționat la articolul 72 alineatul (1).**
- (2) Un practician în insolvență nu este obligat să urmeze în întregime sau parțial recomandările coordonatorului sau planul de coordonare a grupului.**

În cazul în care decide să nu le urmeze, el prezintă motivele acestei decizii persoanelor sau organismelor cărora trebuie să le raporteze în temeiul dreptului său intern și coordonatorului.

2.2 Dispoziții generale

Articolul 71

Coordonatorul

- (1) Coordonatorul grupului este o persoană eligibilă în temeiul dreptului unui stat membru să acționeze ca practician în insolvență.**
- (2) Coordonatorul grupului nu trebuie să fie unul dintre practicienii în insolvență numiți să acționeze în legătură cu niciunul dintre membrii grupului și nu are niciun conflict de interese în ceea ce privește membrii grupului, creditorii acestora și practicienii în insolvență numiți în legătură cu niciunul dintre membrii grupului.**

Articolul 72

Sarcinile și obligațiile coordonatorului

(1) Coordonatorul

- (a) identifică și formulează recomandări pentru desfășurarea coordonată a procedurii de insolvență;**
- (b) propune un plan de coordonare a grupului care evidențiază, ilustrează și recomandă o serie completă de măsuri corespunzătoare unei abordări integrate a rezolvării situațiilor de insolvență ale societăților din grup. Planul poate cuprinde, în special, propuneri privind**
 - (i) măsurile care trebuie luate pentru a restabili performanța economică și viabilitatea financiară a grupului sau a oricărei părți a acestuia;**
 - (ii) soluționarea litigiilor din cadrul grupului în ceea ce privește operațiunile din cadrul grupului și acțiunile revocatorii;**
 - (iii) acordurile între administratorii de insolvență ai societăților insolvente din cadrul grupului.**

(2) De asemenea, coordonatorul poate:

- (a) să fie audiat și participe, în special prin prezența la reuniunile creditorilor, în cadrul oricărei proceduri deschise care vizează o altă societate a aceluiași grup;**
- (b) să medieze orice litigiu apărut între doi sau mai mulți practicieni în insolvență ai membrilor grupului;**
- (c) să prezinte și să explice planul său de coordonare a grupului persoanelor sau organismelor cărora trebuie să le raporteze în temeiul dreptului său intern;**

- (d) să solicite oricărui practician în insolvență în legătură cu oricare dintre membrii grupului informații care sunt sau ar putea fi utile cu ocazia identificării și formulării unor strategii și măsuri pentru coordonarea procedurii și
 - (e) să solicite o suspendare pentru o perioadă de până la șase luni a procedurii inițiate cu privire la orice membru al grupului, cu condiția ca o astfel de suspendare să fie necesară pentru a asigura punerea corectă în practică a planului și să fie în avantajul creditorilor în cadrul procedurii pentru care se solicită suspendarea, sau să solicite revocarea oricărei asemenea suspendări. Această solicitare se adresează instanței care a inițiat procedura pentru care se solicită suspendarea.
- (3) Planul menționat la alineatul (1) litera (b) nu trebuie să cuprindă recomandări referitoare la nicio consolidare a procedurilor sau a patrimoniilor insolvenței.
- (4) Sarcinile și drepturile coordonatorului, astfel cum sunt definite la prezentul articol, nu se extind la niciun membru al grupului care nu participă la procedura de coordonare a grupului.
- (5) Coordonatorul își îndeplinește atribuțiile imparțial și cu grija cuvenită.
- (6) Atunci când coordonatorul estimează că îndeplinirea sarcinilor sale necesită o creștere semnificativă a costurilor în comparație cu estimarea costurilor menționată la articolul 61 alineatul (3) litera (d) și în orice caz atunci când costurile depășesc 10 % din costurile estimate, coordonatorul
 - (a) informează fără întârziere practicienii în insolvență participanți și
 - (b) cere aprobarea prealabilă a instanței care a inițiat procedura de coordonare.

Articolul 73

Limbi

- (1) Comunicarea dintre coordonator și practicianul în insolvență al unui membru participant al grupului se desfășoară în limba convenită cu practicianul în insolvență sau, în absența unui acord, în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii Europene ale instanței care a inițiat procedura în legătură cu membrul respectiv al grupului.**
- (2) Comunicarea dintre coordonator și instanță se desfășoară în limba oficială a instanței respective.**

Articolul 74

Cooperarea dintre practicienii în insolvență și coordonator

- (1) Practicienii în insolvență numiți în legătură cu membri ai grupului și coordonatorul cooperează unii cu alții în măsura în care această cooperare nu este incompatibilă cu normele aplicabile procedurii respective.**
- (2) În special, practicienii în insolvență comunică orice informație relevantă pentru coordonator în îndeplinirea sarcinilor acestuia.**

Articolul 75

Revocarea coordonatorului

Revocarea coordonatorului de către instanță se face la inițiativa acesteia sau la solicitarea practicianului în insolvență al unui membru participant al grupului în cazul în care

- (a) coordonatorul acționează în detrimentul creditorilor unui membru participant al grupului sau**
- (b) coordonatorul nu își respectă obligațiile în temeiul prezentului capitol.**

Articolul 76

Debitor în posesie

În prezentul capitol, dispozițiile aplicabile practicianului în insolvență se aplică, după caz, debitorului în posesie.

Articolul 77

Costurile și distribuția

- (1) Remunerația coordonatorului este adecvată, proporțională cu sarcinile îndeplinite și reflectă cheltuieli rezonabile.**
- (2) După îndeplinirea sarcinilor sale, coordonatorul stabilește declarația finală a costurilor și cota care trebuie plătită de fiecare membru și transmite această declarație fiecărui practician în insolvență participant, precum și instanței care a inițiat procedura de coordonare.**
- (3) În absența obiecțiilor din partea practicienilor în insolvență în termen de 30 de zile de la primirea declarației menționate la alineatul (2), costurile și cota care trebuie plătită de fiecare membru se consideră a fi aprobate. Declarația se transmite spre confirmare instanței care a inițiat procedura de coordonare.**
- (4) În cazul unei obiecții, instanța care a inițiat procedura de coordonare a grupului hotărăște, la cererea coordonatorului sau a oricărui practician în insolvență participant, costurile și cota pe care trebuie să o plătească fiecare membru, în conformitate cu criteriile care figurează la alineatul (1) și ținând cont de estimarea costurilor menționată la articolul 68 alineatul (1) și, după caz, la articolul 72 alineatul (6).**
- (5) Orice practician în insolvență participant poate contesta hotărârea menționată la alineatul (4) în conformitate cu procedura stabilită în temeiul dreptului statului membru în care s-a inițiat procedura de coordonare a grupului.**

CAPITOLUL VI

PROTECȚIA DATELOR

Articolul 78

PROTECȚIA DATELOR

- (1) Normele naționale prin care este pusă în aplicare Directiva 95/46/CE se aplică prelucrării datelor cu caracter personal pe teritoriul statelor membre, în temeiul prezentului regulament, cu condiția ca operațiunile de prelucrare menționate la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 95/46/CE să nu fie vizate.**
- (2) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 se aplică în cazul prelucrării datelor cu caracter personal efectuate de Comisie în temeiul prezentului regulament.**

Articolul 79

Responsabilitățile statelor membre cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal în registrele naționale de insolvență

- (1) Fiecare stat membru comunică Comisiei numele persoanei fizice sau juridice, al autorității publice, al agenției sau al oricărui alt organism desemnat prin dreptul intern să îndeplinească funcțiile de controlor în conformitate cu articolul 2 litera (d) din Directiva 95/46/CE, în vederea publicării sale pe portalul european e-justiție.**
- (2) Statele membre prevăd punerea în practică a măsurilor tehnice de asigurare a securității datelor cu caracter personal prelucrate în registrele lor naționale de insolvență menționate la articolul 24.**

- (3) Statele membre răspund de confirmarea asigurării de către controlorul desemnat prin dreptul intern în conformitate cu articolul 2 litera (d) din Directiva 95/46/CE a conformității cu principiile privind calitatea datelor, în special acuratețea și actualizarea datelor stocate în registrele naționale de insolvență.**
- (4) Statele membre răspund, în conformitate cu Directiva 95/46/CE, de colectarea și stocarea datelor în bazele de date naționale, precum și de deciziile luate cu privire la punerea acestor date la dispoziție în registrul interconectat care poate fi consultat prin intermediul portalului european e-justiție.**
- (5) Ca parte a informațiilor care ar trebui furnizate persoanelor vizate astfel încât să li se permită să își exercite drepturile, în special dreptul la ștergerea datelor, statele membre informează persoanele vizate în legătură cu perioada de accesibilitate stabilită pentru datele cu caracter personal stocate în registrele de insolvență.**

Articolul 80

Responsabilitățile Comisiei în legătură cu prelucrarea datelor cu caracter personal

- (1) Comisia exercită responsabilitățile de controlor în temeiul articolului 2 litera (d) din Regulamentul 45/2001/CE în conformitate cu responsabilitățile sale aferente, definite la acest articol.**
- (2) Comisia definește politicile necesare și aplică soluțiile tehnice necesare pentru a-și îndeplini responsabilitățile în cadrul funcției de controlor.**
- (3) Comisia pune în practică măsurile tehnice impuse pentru a asigura securitatea datelor cu caracter personal aflate în tranzit, în special confidențialitatea și integritatea oricărei transmiteri către și dinspre portalul european e-justiție.**
- (4) Obligațiile Comisiei nu afectează responsabilitățile statelor membre și nici ale altor organisme în ceea ce privește conținutul și funcționarea bazelor de date naționale interconectate pe care acestea le exploatează.**

Articolul 81

Obligații cu privire la informare

Fără a aduce atingere celorlalte informații care urmează să fie oferite persoanelor vizate în conformitate cu articolele 11 și 12 din Regulamentul 45/2001/CE, Comisia informează persoanele vizate, prin intermediul publicării pe portalul european e-justiție, despre rolul său în prelucrarea datelor și despre scopurile în care vor fi prelucrate aceste date.

Articolul 82

Stocarea datelor cu caracter personal

În ceea ce privește informațiile din bazele de date naționale interconectate, pe portalul european e-justiție nu vor fi stocate niciun fel de date cu caracter personal referitoare la persoanele vizate. Toate datele de acest fel se stochează în bazele de date naționale gestionate de statele membre sau de alte organisme.

Articolul 83

Accesul la datele cu caracter personal prin intermediul portalului european e-justiție

Datele cu caracter personal stocate în registrele naționale de insolvență menționate la articolul 24 sunt accesibile prin intermediul portalului european e-justiție atâta timp cât rămân accesibile în temeiul dreptului intern.

CAPITOLUL [...] VII

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul [...] 84

Aplicabilitatea în timp

- (1) Dispozițiile prezentului regulament se aplică numai în cazul procedurilor de insolvență care sunt deschise după [...] **aplicarea sa**. Actele îndeplinite de un debitor înainte de [...] **aplicarea** prezentului regulament continuă să fie reglementate de legea aplicabilă acestora la data la care au fost îndeplinite.
- (2) **Fără a aduce atingere articolului 90, dispozițiile Regulamentului nr. 1346/2000 continuă să se aplice procedurilor de insolvență care intră în domeniul de aplicare al respectivului regulament și care au fost deschise înainte de[data aplicării prezentului regulament].**

Articolul [...] 85

Raportul cu convențiile

- (1) **P[...]** **rezentul** regulament înlocuiește în relațiile dintre statele membre, în materia reglementată, convențiile încheiate între două sau mai multe state membre, în special:
 - (a) Convenția între Belgia și Franța privind competența, valabilitatea și executarea hotărârilor, sentințelor arbitrale și actelor autentice, semnată la Paris la 8 iulie 1899;
 - (b) Convenția între Belgia și Austria privind falimentul, concordatul și moratoriul (cu protocolul adițional din 13 iunie 1973), semnată la Bruxelles la 16 iulie 1969;

- (c) Convenția între Belgia și Țările de Jos privind competența teritorială, falimentul și valabilitatea și executarea hotărârilor, sentințelor arbitrale și actelor autentice, semnată la Bruxelles la 28 martie 1925;
- (d) Tratatul între Germania și Austria privind falimentul și concordatul, semnat la Viena la 25 mai 1979;
- (e) Convenția între Franța și Austria privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie de faliment, semnată la Viena la 27 februarie 1979;
- (f) Convenția între Franța și Italia privind executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, semnată la Roma la 3 iunie 1930;
- (g) Convenția între Italia și Austria în materie de faliment și concordat, semnată la Roma la 12 iulie 1977;
- (h) Convenția între Regatul Țărilor de Jos și Republica Federală Germania privind recunoașterea și executarea reciprocă a hotărârilor judecătorești și a altor titluri executorii în materie civilă și comercială, semnată la Haga la 30 august 1962;
- (i) Convenția între Regatul Unit al Marii Britanii și Regatul Belgiei pentru executarea reciprocă a hotărârilor în materie civilă și comercială, împreună cu Protocolul, semnată la Bruxelles la 2 mai 1934;
- (j) Convenția între Danemarca, Finlanda, Norvegia, Suedia și Islanda în materie de faliment, semnată la Copenhaga la 7 noiembrie 1933;
- (k) Convenția europeană privind anumite aspecte internaționale în materie de faliment, semnată la Istanbul la 5 iunie 1990;
- (l) Convenția dintre Republica Populară Federativă Iugoslavia și Regatul Greciei privind recunoașterea reciprocă și aplicarea hotărârilor judecătorești, semnată la Atena, la 18 iunie 1959;

- (m) Acordul dintre Republica Populară Federativă Iugoslavia și Republica Austria privind recunoașterea reciprocă și aplicarea deciziilor și sentințelor arbitrale în materie de drept comercial, semnat la Belgrad, la 18 martie 1960;
- (n) Convenția dintre Republica Populară Federativă Iugoslavia și Republica Italia privind cooperarea juridică reciprocă în materie de drept civil și administrativ, semnată la Roma, la 3 decembrie 1960;
- (o) Acordul dintre Republica Socialistă Federativă Iugoslavia și Regatul Belgiei privind cooperarea juridică în materie de drept civil și comercial, semnat la Belgrad, la 24 septembrie 1971;
- (p) Convenția dintre guvernele Iugoslaviei și Franței privind recunoașterea și aplicarea hotărârilor judecătorești în materie de drept civil și comercial, semnată la Paris, la 18 mai 1971;
- (q) Acordul dintre Republica Socialistă Cehoslovacia și Republica Elenă privind asistența juridică în materie de drept civil și penal, semnat la Atena, la 22 octombrie 1980, încă în vigoare între Republica Cehă și Grecia;
- (r) Acordul dintre Republica Socialistă Cehoslovacă și Republica Cipru privind asistența juridică în materie de drept civil și penal, semnat la Nicosia, la 23 aprilie 1982, încă în vigoare între Republica Cehă și Cipru;
- (s) Tratatul dintre guvernul Republicii Socialiste Cehoslovace și guvernul Republicii Franceze privind asistența juridică și recunoașterea și aplicarea hotărârilor judecătorești în materie de drept civil, dreptul familiei și drept comercial, semnat la Paris, la 10 mai 1984, încă în vigoare între Republica Cehă și Franța;
- (t) Tratatul dintre Republica Socialistă Cehoslovacă și Republica Italiană privind asistența juridică în materie de drept civil și penal, semnat la Praga, la 6 decembrie 1985, încă în vigoare între Republica Cehă și Italia;

- (u) Acordul dintre Republica Letonia, Republica Estonia și Republica Lituania privind asistența juridică și relațiile juridice, semnat la Tallinn, la 11 noiembrie 1992;
- (v) Acordul dintre Estonia și Polonia privind acordarea asistenței juridice și relațiile juridice în materie de drept civil, dreptul muncii și drept penal, semnat la Tallinn, la 27 noiembrie 1998;
- (w) Acordul dintre Republica Lituania și Republica Polonia privind asistența juridică și relațiile juridice în materie de drept civil, dreptul familiei, dreptul muncii și drept penal, semnat la Varșovia, la 26 ianuarie 1993;
- (x) Convenția dintre Republica Socialistă România și Regatul Greciei de asistență juridică în materie civilă și penală și protocolul la aceasta, semnate la București la 19 octombrie 1972;
- (y) Convenția dintre Republica Socialistă România și Republica Franceză privind asistența judiciară în materie civilă și comercială, semnată la Paris la 5 noiembrie 1974;
- (z) Acordul între Republica Populară Bulgaria și Republica Elenă privind asistența judiciară în materie civilă și penală, semnat la Atena la 10 aprilie 1976;
- (aa) Acordul între Republica Populară Bulgaria și Republica Cipru privind asistența judiciară în materie civilă și penală, semnat la Nicosia la 29 aprilie 1983;

- (ab) Acordul între guvernul Republicii Populare Bulgaria și Guvernul Republicii Franceze privind asistență judiciară în materie civilă, semnat la Sofia la 18 ianuarie 1989;
 - (ac) Tratatul între România și Republica Cehă privind asistența judiciară în materie civilă, semnat la București la 11 iulie 1994;
 - (ad) Tratatul între România și Polonia privind asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile, semnat la București la 15 mai 1999.
- (2) Convențiile prevăzute la alineatul (1) continuă să producă efecte cu privire la procedurile deschise înainte de intrarea în vigoare a [...] Regulamentului **(CE) nr. 1346/2000**.
- (3) Prezentul regulament nu se aplică:
- (a) în niciun stat membru, în măsura în care este incompatibil cu obligațiile în materie de faliment care decurg dintr-o convenție încheiată de statul respectiv cu una sau mai multe țări terțe înainte de intrarea în vigoare a [...] Regulamentului **(CE) nr. 1346/2000**;
 - (b) în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, în măsura în care este incompatibil cu obligațiile în materie de faliment și lichidare a societăților insolvente care decurg din acordurile cu Commonwealth-ul existente la data intrării [...] în vigoare a [...] Regulamentului **(CE) nr. 1346/2000**.

Articolul 86

Informații privind dreptul intern și al Uniunii în materie de insolvență

- (1) Statele membre furnizează, în cadrul Rețelei Judiciare Europene în materie civilă și comercială instituită prin Decizia 2001/470/CE a Consiliului, cu scopul de a pune informațiile la dispoziția publicului, o scurtă descriere a legislației și a procedurilor naționale referitoare la insolvență, în special cu privire la aspectele menționate la articolul 7 alineatul (2).**
- (2) Statele membre actualizează aceste informații în mod regulat.**
- (3) Comisia pune informațiile privind prezentul regulament la dispoziția publicului.**

Articolul 45

[...]

Articolul 87

Instituirea interconectării registrelor

- (1) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se instituie interconectarea registrelor de insolvență, după cum se menționează la articolul 25. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 5 din Regulamentul 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului.**
- (2) La adoptarea sau modificarea actelor de punere în aplicare menționate la alineatul (1), Comisia este asistată de un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.**

Articolul 88

Stabilirea formularelor-tip și modificările ulterioare ale acestora

- (1) Comisia adoptă acte de punere în aplicare privind stabilirea și modificarea, dacă este necesară, a formularelor menționate la articolul 27 alineatul (4), articolul 54, articolul 55 și articolul 64 alineatul (2). Actele respective de punere în aplicare sunt adoptate în conformitate cu procedura de consultare prevăzută la articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.**
- (2) La adoptarea sau modificarea actelor de punere în aplicare menționate la alineatul (1), Comisia este asistată de un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.**

Articolul [...] 89

Clauza de revizuire

- (1) Până cel târziu la ... zece ani de la data aplicării și ulterior la fiecare cinci ani, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social un raport privind aplicarea prezentului regulament. Raportul este însoțit, dacă este necesar, de propuneri pentru adaptarea prezentului regulament.**
- (2) Până cel târziu la cinci ani de la data aplicării, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social un raport privind aplicarea procedurii de coordonare a grupului. Raportul este însoțit, dacă este necesar, de propuneri pentru adaptarea prezentului regulament.**

- (3) **Până cel târziu la 1 ianuarie 2016 după intrarea în vigoare, Comisia înaintează Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un studiu privind chestiunile transfrontaliere din domeniul răspunderii și descalificărilor directorilor.**
- (4) **Până cel târziu la 3 ani de la data aplicării, Comisia înaintează Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un studiu privind chestiunea utilizării abuzive a practicii de căutare a instanței celei mai favorabile.**

Articolul 90

Abrogare

- (1) **Regulamentul nr. 1346/2000 se abrogă.**
- (2) **Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa D.**

Articolul [...] 91

Intrarea în vigoare

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.**
- (2) Prezentul regulament se aplică de la[24 de luni de la data intrării în vigoare a regulamentului] cu excepția**
 - (a) articolului 86 privind informațiile referitoare la dreptul intern și al Uniunii în materie de insolvență, care se aplică de la ...[12 luni de la data intrării în vigoare];**
 - (b) articolului 24 alineatul (1) privind instituirea registrelor de insolvență la nivel național, care se aplică de la[36 de luni de la data intrării în vigoare] și**
 - (c) articolului 25 privind interconectarea registrelor naționale de insolvență, care se aplică de la[48 luni de la data intrării în vigoare].**
- (3) Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.**

Adoptat la Strasbourg,

Pentru Parlamentul European

Pentru Consiliu

Președintele

Președintele

ANEXA A

Procedurile de insolvență menționate la articolul 2 [...] **alineatul ([...])4**

BELGIQUE/BELGIË

- Het faillissement/La faillite,
- De gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord/La réorganisation judiciaire par accord collectif,
- **De gerechtelijke reorganisatie door een minnelijk akkoord/ La réorganisation judiciaire par accord amiable,**
- De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice,
- De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes,
- De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire,
- De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire,
- De voorlopige ontneming van beheer, bepaald in artikel 8 van de faillissementswet/Le dessaisissement provisoire, visé à l'article 8 de la loi sur les faillites,

БЪЛГАРИЯ

- Производство по несъстоятелност,

ČESKÁ REPUBLIKA

- Konkurs,
- Reorganizace,
- Oddlužení,

DEUTSCHLAND

- Das Konkursverfahren,
- Das gerichtliche Vergleichsverfahren,
- Das Gesamtvollstreckungsverfahren,
- Das Insolvenzverfahren,

EESTI

- Pankrotimenetus,
- **Võlgade ümberkujundamise menetlus,**

ÉIRE/IRELAND

- Compulsory winding-up by the court,
- Bankruptcy,
- The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent,
- Winding-up in bankruptcy of partnerships,
- Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court),
- Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution,
- [...] Examinership,
- Debt Relief Notice,
- Debt Settlement Arrangement,
- Personal Insolvency Arrangement,

ΕΛΛΑΔΑ

- Η πτώχευση,
- Η ειδική εκκαθάριση εν λειτουργία,
- Σχέδιο αναδιοργάνωσης,
- Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου,
- **Διαδικασία Εξυγίανσης,**

ESPAÑA

- Concurso,
- **Procedimiento de homologación de acuerdos de refinanciación,**
- **Procedimiento de acuerdos extrajudiciales de pago,**
- **Procedimiento de negociación pública para la consecución de acuerdos de refinanciación colectivos, acuerdos de refinanciación homologados y propuestas anticipadas de convenio,**

FRANCE

- Sauvegarde,
- **Sauvegarde accélérée,**
- **Sauvegarde financière accélérée,**
- Redressement judiciaire,
- Liquidation judiciaire,

HRVATSKA

- Stečajni postupak,

ITALIA

- Fallimento,
- Concordato preventivo,
- Liquidazione coatta amministrativa,
- Amministrazione straordinaria,
- **Accordi di ristrutturazione,**
- **Procedure di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore (accordo o piano),**
- **Liquidazione dei beni,**

ΚΥΠΡΟΣ

- Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο,
- Εκούσια εκκαθάριση από μέλη,
- Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές
- Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου,
- Διάταγμα Παραλαβής και πτώχευσης κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος,
- Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα,

LATVIJA

- Tiesiskās aizsardzības process,
- Juridiskās personas maksātnespējas process,
- Fiziskās personas maksātnespējas process,

LIETUVA

- Īmonēs restruktūrizavimo byla,
- Īmonės bankroto byla,
- Īmonės bankroto procesas ne teismo tvarka,
- Fizinio asmens bankroto byla,

LUXEMBOURG

- Faillite,
- Gestion contrôlée,
- Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif),
- Régime spécial de liquidation du notariat,
- Procédure de règlement collectif des dettes dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

- Csődeljárás,
- Felszámolási eljárás,

MALTA

- Xoljiment,
- Amministrazzjoni,
- Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri,
- Stralċ mill-Qorti,
- Falliment f'każ ta' **kummerċjant**,
- **Proċedura biex kumpanija tirkupra'**,

NEDERLAND

- Het faillissement,
- De surséance van betaling,
- De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

- Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren),
- Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
- Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
- Das Schuldenregulierungsverfahren,
- Das Abschöpfungsverfahren,
- Das Ausgleichsverfahren,

POLSKA

- Postępowanie naprawcze,
- Upadłość obejmująca likwidację,
- Upadłość z możliwością zawarcia układu,

PORTUGAL

- Processo de insolvência,
- Processo especial de revitalização,

ROMÂNIA

- Procedura insolvenței,
- Reorganizarea judiciară,
- Procedura falimentului,
- **Concordatul preventiv,**

SLOVENIJA

- **Postopek preventivnega prestrukturiranja,**
- Postopek prisilne poravnave,
- **Postopek poenostavljene prisilne poravnave,**
- **Stečajni postopek: stečajni postopek nad pravno osebo, postopek osebnega stečaja and postopek stečaja zapuščine,**

SLOVENSKO

- Konkurzné konanie,
- Reštrukturalizačné konanie,
- **Oddĺženie,**

SUOMI/FINLAND

- Konkurssi/konkurs,
- Yrityssaneeraus/företagssanering,
- **Yksityishenkilön velkajärjestely/skuldsanering för privatpersoner,**

SVERIGE

- Konkurs,
- Företagsrekonstruktion,
- **Skuldsanering,**

UNITED KINGDOM

- Winding-up by or subject to the supervision of the court,
- Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court),
- Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court,
- Voluntary arrangements under insolvency legislation,
- Bankruptcy or sequestration."

ANEXA [...] B

Practicienii de insolvență menționați la articolul 2 **alineatul ([...] 5)**

BELGIQUE/BELGIË

- De curator/Le curateur,
- De gedelegeerd rechter/Le juge-délégué,
- De gerechtsmandataris/Le mandataire de justice,
- De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes,
- De vereffenaar/Le liquidateur,
- De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire,

БЪЛГАРИЯ

- Назначен предварително временен синдик,
- Временен синдик,
- (Постоянен) синдик,
- Служебен синдик,

ČESKÁ REPUBLIKA

- Insolvenční správce,
- Předběžný insolvenční správce,
- Oddělený insolvenční správce,
- Zvláštní insolvenční správce,
- Zástupce insolvenčního správce,

DEUTSCHLAND

- Konkursverwalter,
- Vergleichsverwalter,
- Sachwalter (nach der Vergleichsordnung),
- Verwalter,
- Insolvenzverwalter,
- Sachwalter (nach der Insolvenzordnung),
- Treuhänder,
- Vorläufiger Insolvenzverwalter,
- **Vorläufiger Sachwalter,**

EESTI

- Pankrotihaldur,
- Ajutine pankrotihaldur,
- Usaldusisik,

ÉIRE/IRELAND

- Liquidator,
- Official Assignee,
- Trustee in bankruptcy,
- Provisional Liquidator,
- Examiner,
- Personal Insolvency Practitioner,
- Insolvency Service,

ΕΛΛΑΔΑ

- Ο σύνδικος,
- Ο εισηγητής,
- Η επιτροπή των πιστωτών,
- Ο ειδικός εκκαθαριστής,

ESPAÑA

- Administrador concursal,
- **Mediador concursal,**

FRANCE

- Mandataire judiciaire,
- Liquidateur,
- Administrateur judiciaire,
- Commissaire à l'exécution du plan,

HRVATSKA

- Stečajni upravitelj,
- Privremeni stečajni upravitelj,
- Stečajni povjerenik,
- Povjerenik,

ITALIA

- Curatore,
- Commissario giudiziale,
- Commissario straordinario,
- Commissario liquidatore,
- Liquidatore giudiziale,
- **Professionista nominato dal Tribunale,**
- **Organismo di composizione della crisi nella procedura di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore,**
- **Liquidatore,**

KYΠΡΟΣ

- Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής,
- Επίσημος Παραλήπτης,
- Διαχειριστής της Πτώχευσης,

LATVIJA

- Maksātnespējas procesa administrators,

LIETUVA

- Bankroto administratorius,
- Restruktūrizavimo administratorius,

LUXEMBOURG

- Le curateur,
- Le commissaire,
- Le liquidateur,
- Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat,
- Le liquidateur dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

- Vagyongfelügyelő,
- Felszámoló,

MALTA

- Amministratur Provizorju,
- Riċevitur Uffiċjali,
- Stralċjarju,
- Manager Speċjali,
- Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment,
- **Kontrolur Speċjali,**

NEDERLAND

- De curator in het faillissement,
- De bewindvoerder in de surséance van betaling,
- De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

- Masseverwalter,
- Sanierungsverwalter,
- Ausgleichsverwalter,
- Besonderer Verwalter,
- Einstweiliger Verwalter,
- Sachwalter,
- Treuhänder,
- Insolvenzgericht,
- Konkursgericht,

POLSKA

- Syndyk,
- Nadzorca sądowy,
- Zarządca,

PORTUGAL

- Administrador de insolvência,
- Administrador judicial provisório,

ROMÂNIA

- Practician în insolvență,
- **Administrator concordatar,**
- Administrator judiciar,
- Lichidator **judiciar,**

SLOVENIJA

- **Upravitelj,**

SLOVENSKO

- Predbežný správca,
- Správca,

SUOMI/FINLAND

- Pesänhoitaja/boförvaltare,
- Selvittäjä/utredare,

SVERIGE

- Förvaltare,
- Rekonstruktör,

UNITED KINGDOM

- Liquidator,
- Supervisor of a voluntary arrangement,
- Administrator,
- Official Receiver,
- Trustee,
- Provisional Liquidator,
- **Interim Receiver,**
- Judicial factor.

ANEXA C

Regulamentul abrogat și lista modificărilor ulterioare aduse acestuia

Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului

(JO L 160, 30.6.2000, p.1)

Regulamentul (CE) nr. 603/2005 al Consiliului

(JO L 100, 20.4.2005, p. 1)

Regulamentul (CE) nr. 694/2006 al Consiliului

(JO L 121, 6.5.2006, p. 1)

Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 al Consiliului

(JO L 363, 20.12.2006, p. 1)

Regulamentul (CE) nr. 681/2007 al Consiliului

(JO L 159, 20.6.2007, p. 1)

Regulamentul (CE) nr. 788/2008 al Consiliului

(JO L 213, 8.8.2008, p. 1)

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 210/2010 al Consiliului

(JO L 65, 13.3.2010, p. 1)

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 583/2011 al Consiliului

(JO L 160, 18.6.2011, p. 52)

Regulamentul (UE) nr. 517/2013 al Consiliului

(JO L 158, 10.6.2013, p. 1)

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 663/2014 al Consiliului

(JO L 179, 19.6.2014, p. 4)

Act privind condițiile de aderare pentru Republica Cehă, Republica Estonia, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Republica Ungară, Republica Malta, Republica Polonă, Republica Slovenia și Republica Slovacă și adaptările tratatelor care stau la baza creării Uniunii Europene

(JO L 236, 23.9.2003, p. 33)

ANEXA D

Tabel de corespondență

Regulamentul 1346/2000	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 teza introductivă	Articolul 2 teza introductivă
Articolul 2 litera a)	Articolul 2 punctul 4
Articolul 2 litera b)	Articolul 2 punctul 5
Articolul 2 litera c)	-
Articolul 2 litera d)	Articolul 2 punctul 6
Articolul 2 litera e)	Articolul 2 punctul 7
Articolul 2 litera f)	Articolul 2 punctul 8
Articolul 2 litera b) teza introductivă	Articolul 2 punctul 9 teza introductivă
Articolul 2 litera c) prima liniuță	Articolul 2 punctul 9 subpunctul vii)
Articolul 2 litera g) a doua liniuță	Articolul 2 punctul 9 subpunctul iv)
Articolul 2 litera g) a treia liniuță	Articolul 2 punctul 9 subpunctul viii)
Articolul 2 litera h)	Articolul 2 punctul 10
-	Articolul 2, punctele 1-3 și 11-13
-	Articolul 2, punctul 10 literele i)-iii), v), vi)
Articolul 3	Articolul 3
-	Articolul 4
-	Articolul 5
-	Articolul 6
Articolul 4	Articolul 7
Articolul 5	Articolul 8
Articolul 6	Articolul 9

Articolul 7	Articolul 10
Articolul 8	Articolul 11 alineatul (1)
-	Articolul 11 alineatul (2)
Articolul 9	Articolul 12
Articolul 10	Articolul 13 alineatul (1)
-	Articolul 13 alineatul (2)
Articolul 11	Articolul 14
Articolul 12	Articolul 15
Articolul 13	Articolul 16
Articolul 14	Articolul 17
Articolul 15	Articolul 18
Articolul 16	Articolul 19
Articolul 17	Articolul 20
Articolul 18	Articolul 21
Articolul 19	Articolul 22
Articolul 20	Articolul 23
-	Articolul 24
-	Articolul 25
-	Articolul 26
-	Articolul 27
Articolul 21 alineatul (1)	Articolul 28 alineatul (2)
Articolul 21 alineatul (2)	Articolul 28 alineatul (1)
Articolul 22	Articolul 29
Articolul 23	Articolul 30
Articolul 24	Articolul 31

Articolul 25	Articolul 32
Articolul 26	Articolul 33
Articolul 27	Articolul 34
Articolul 28	Articolul 35
-	Articolul 36
Articolul 29	Articolul 37 alineatul (1)
-	Articolul 37 alineatul (2)
-	Articolul 38
-	Articolul 39
Articolul 30	Articolul 40
Articolul 31	Articolul 41
-	Articolul 42
-	Articolul 43
-	Articolul 44
Articolul 32	Articolul 45
Articolul 33	Articolul 46
Articolul 34 alineatul (1)	Articolul 47 alineatul (1)
Articolul 34 alineatul (2)	Articolul 47 alineatul (2)
Articolul 34 alineatul (3)	-
-	Articolul 48
Articolul 35	Articolul 49
Articolul 36	Articolul 50
Articolul 37	Articolul 51
Articolul 38	Articolul 52
Articolul 39	Articolul 53

Articolul 40	Articolul 54
Articolul 41	Articolul 55
Articolul 42	-
-	Articolul 56
-	Articolul 57
-	Articolul 58
-	Articolul 59
-	Articolul 60
-	Articolul 61
-	Articolul 62
-	Articolul 63
-	Articolul 64
-	Articolul 65
-	Articolul 66
-	Articolul 67
-	Articolul 68
-	Articolul 69
-	Articolul 70
-	Articolul 71
-	Articolul 72
-	Articolul 73
-	Articolul 74
-	Articolul 75
-	Articolul 76
-	Articolul 77

-	Articolul 78
-	Articolul 79
-	Articolul 80
-	Articolul 81
-	Articolul 82
-	Articolul 83
Articolul 43	Articolul 84 alineatul (1)
-	Articolul 84 alineatul (2)
Articolul 44	Articolul 85
-	Articolul 86
Articolul 45	-
-	Articolul 87
-	Articolul 88
Articolul 46	Articolul 89 alineatul (1)
-	Article 89(2) to (4)
-	Articolul 90
Articolul 47	Articolul 91
Anexa A	Anexa A
Anexa B	-
Anexa C	Anexa B
-	Anexa C
-	Anexa D
